

Executie van strafvonnissen

Inspectieonderzoek van de Raad voor de rechtshandhaving naar de procedure voor de executie van strafvonnissen in Curaçao.

Executie van strafvonnissen

Inspectieonderzoek van de Raad voor de rechtshandhaving naar de procedure voor de executie van strafvonnissen in Curaçao.

Colofon

Uitgever: Raad voor de rechtshandhaving

Jaar: 2022

Maand: Mei

Plaats: Willemstad, Curaçao

Vindplaats Internet: www.raadrechtshandhaving.com

Inhoudsopgave

COLOFON	2
INHOUDSOPGAVE	3
AFKORTINGENLIJST	4
VOORWOORD	5
SAMENVATTING EN AANBEVELINGEN	6
1. INLEIDING EN AANLEIDING	13
1.1. INLEIDING.....	13
1.2. AANLEIDING	15
1.3. DOELSTELLING	15
1.4. CENTRALE VRAAG	15
1.5. REIKWIJDTE EN AFBAKENING VAN HET ONDERZOEK.....	16
1.6. TOETSINGSKADER	16
1.7. ONDERZOEKSAANPAK EN -METHODE	17
1.8. LEESWIJZER.....	18
2. EXECUTIE VAN VRIJHEIDSSTRAFFEN, EN DE VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING .	19
2.1. EXECUTIE VAN VRIJHEIDSSTRAFFEN	19
2.2. DE VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING	26
3. EXECUTIE VAN EEN TAAKSTRAF	29
4. EXECUTIE VAN GELDBOETE EN DE BETALING VAN SCHADEVERGOEDING	32
4.1. GELDBOETES	32
4.2. SCHADEVERGOEDING TEN BEHOEVE VAN HET SLACHTOFFER	34
5. EXECUTIE VAN MAATREGELEN	36
5.1. PLAATSING IN EEN PSYCHIATRISCHE INRICHTING	36
5.2. TERBESCHIKKINGSTELLING	37
6. ANALYSE	39
7. AANBEVELINGEN	43
BIJLAGE I AANWIJZING EXECUTIE OPENBAAR MINISTERIE CURAÇÃO	
BIJLAGE II WERKPROCES ELEKTRONISCH TOEZICHT - UO RECLASSERING CURAÇÃO	
BIJLAGE III WERKPROCES WERKSTRAF - UO RECLASSERING CURAÇÃO	

Afkortingenlijst

ET	Elektronisch toezicht
GEA	Gerecht in eerste aanleg Curaçao
Hof	Het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curacao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba
OM	Openbaar Ministerie van Curaçao
ORD	Onderlinge Regeling beschikbaarstelling Detentiecapaciteit
OvJ	Officier van Justitie
Raad	Raad voor de rechtshandhaving
UO Reclassering	Uitvoeringsorganisatie Reclassering Curaçao
SDKK	Sentro Detenshon i Korekshon Kòrsou
tbs	Ter beschikkingstelling
v.i.	Voorwaardelijke invrijheidstelling
WvSr	Wetboek van Strafrecht Curaçao
WvSv	Wetboek van Strafvordering Curaçao

Voorwoord

De Raad voor de rechtshandhaving (de Raad) stelt jaarlijks in zijn jaarplan de onderzoeken voor dat kalenderjaar vast. Volgens het jaarplan 2021 heeft de Raad een inspectieonderzoek naar de executie van strafvonnisen in Curaçao verricht.

In 2014 heeft de Raad onderzoek gedaan naar de executie van strafvonnisen in Curaçao. De Raad heeft in dat onderzoek geconcludeerd dat de executie van strafvonnisen niet optimaal verliep. In dit onderzoek gaat de Raad na in hoeverre de procedure voor de executie van strafvonnisen voldoet aan de algemene rechtsbeginselen en aan de overige daarvoor gestelde normen.

Uit het onderzoek is gebleken dat de UO Reclassering doorgaans, vanwege personeelstekort en het ontbreken van instrumenten om aan het toezicht invulling te kunnen geven, geen toezicht houdt op de naleving van de voorwaarden gedurende het gedeelte van de verlofperiode dat langer is dan de periode van elektronisch toezicht. De Raad is onder meer van oordeel dat het Openbaar Ministerie, zijnde de instantie die op grond van de Rijkswet¹ openbare ministeries van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba belast is met het doen uitvoeren van vonnisen in strafzaken, adequaat toezicht moet uitoefenen op de naleving van de voorwaarden in geval van verlof.

Evenals bij alle eerdere onderzoeken het geval was, werkten de betrokken organisaties en personen op constructieve wijze mee aan het onderzoek. De Raad is die personen zeer erkentelijk voor hun medewerking.

De Raad spreekt de hoop en de verwachting uit dat deze inspectie zal bijdragen aan het verbeteren van de procedure van de executie van strafvonnisen.

DE RAAD VOOR DE RECHTSHANDHAVING

mr. M.R. Clarinda, voorzitter
mr. M. Koelewijn en
mr. L.M. Virginia

¹ Artikel 9, tweede lid, onder c, van de Rijkswet openbare ministeries van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

Samenvatting en aanbevelingen

In dit onderzoek wenst de Raad, voortbouwend op het eerdere onderzoek in 2014, na te gaan in hoeverre de procedure voor de executie van strafvonnissen voldoet aan de algemene rechtsbeginselen, aan jurisprudentiële normen en aan de nationale wetgeving.

De centrale onderzoeksvraag luidt als volgt:

In hoeverre voldoen de procedures van de executie van strafvonnissen aan de daarvoor gestelde normen?

Rekening houdend met de bevindingen en het oordeel van de Raad op de deelvragen komt de Raad tot de eindconclusie dat de uitvoering van de procedures van de executie van de strafvonnissen nog in onvoldoende mate voldoen aan de daarvoor gestelde normen.

Hierna volgen de deelvragen en de beantwoording daarvan.

a. *In welke mate voldoet de procedure voor de executie van vrijheidsstraffen aan de gestelde normen?*

Gelet op de onderzoeksbevindingen is de Raad van oordeel dat de uitvoering van de procedure voor de executie van vrijheidsstraffen niet aan de gestelde normen voldoet.

b. *In welke mate voldoet de procedure voor de executie van een taakstraf aan de gestelde normen?*

Gelet op de geconstateerde tekortkomingen komt de Raad tot de conclusie dat de uitvoering van de procedure voor de executie van een taakstraf niet aan de gestelde normen voldoet.

c. *In welke mate voldoet de procedure voor de executie van een geldboete aan de gestelde normen?*

Op grond van de onderzoeksbevindingen over de uitvoering van de procedure voor de executie van geldboete komt de Raad tot het oordeel dat deze procedure aan de gestelde normen voldoet.

d. *In welke mate voldoet de procedure voor de betaling van schadevergoeding ten behoeve van het slachtoffer aan de gestelde normen?*

De Raad is van oordeel dat de uitvoering van de procedure voor de betaling van schadevergoeding ten behoeve van het slachtoffer dient te worden aangescherpt.

e. *In welke mate voldoet de procedure voor de plaatsing in een psychiatrische inrichting aan de gestelde normen?*

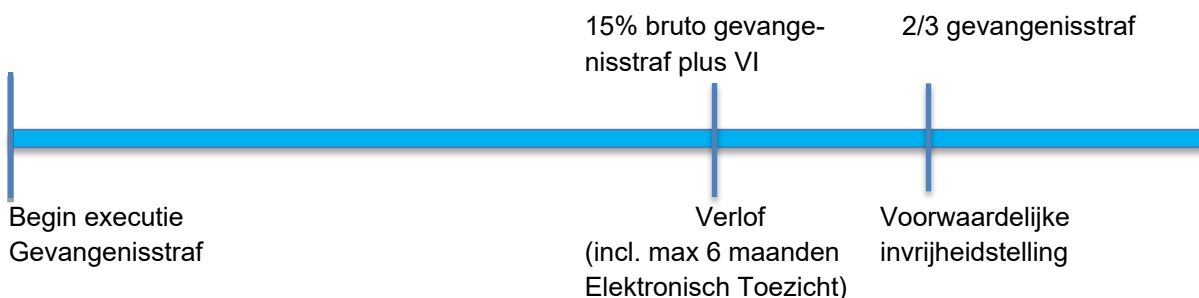
Naar het oordeel van de Raad moet worden geconcludeerd dat de procedure voor de plaatsing in een psychiatrische inrichting niet aan de gestelde normen voldoet.

f. *In welke mate voldoet de procedure terbeschikkingstelling aan de gestelde normen?*

De uitvoering van de procedure voor de terbeschikkingstelling voldoet naar het oordeel van de Raad niet aan de gestelde normen.

Executie van vrijheidsstraffen en de voorwaardelijke invrijheidstelling

Vonnissen worden zo snel mogelijk ten uitvoer gelegd.² Schematisch kan de executie van de gevangenisstraf en de periode van v.i. als volgt inzichtelijk worden gemaakt.

De procedure executie vrijheidsstraffen bestaat uit de volgende fasen:

Fase	Actie	Organisatie
1.	Ontvangst onherroepelijk vonnis en doorsturen naar het SDKK.	OM
2.	Ontvangst onherroepelijk vonnis ter executie en berekening ET-datum en VI-datum.	SDKK
3.	Dossier completeren en intake veroordeelde.	SDKK
4.	Detentie.	SDKK
5.	Het verlof: - Elektronisch Toezicht. - Restant Verlof (eventueel).	SDKK/VO Reclassering
6.	Einde strafexecutie.	SDKK

Het OM moet de onherroepelijke vonnissen, waarbij een vrijheidsstraf is opgelegd zo snel mogelijk van het GEA dan wel het Hof ontvangen. Vervolgens worden deze vonnissen door de Executiekamer zo spoedig mogelijk gefiatteerd overgedragen aan het SDKK. Respondenten van het SDKK hebben in onder meer de wederhoorfase te kennen gegeven dat het soms maanden duurt voordat het OM de vonnissen naar het SDKK opstuurt. In wederhoorfase heeft ook het Centraal College voor de Reclassering te kennen gegeven dat het in de afgelopen jaren tijdens de wekelijkse vergadering van de monitorgroep heeft geconstateerd dat vonnissen niet tijdig door het OM naar het SDKK worden verstuurd.

Het SDKK heeft in verband met de resocialisatie te kampen met een aantal knelpunten, te weten: gebrek aan voldoende en opgeleid personeel om het resocialisatie traject te begeleiden, gebrek

² Jaarplan 2020 Parket in eerste aanleg Curaçao

aan eigen psychologen en psychiaters, opleiding, training, een perspectiefplan en individuele begeleiding van de gedetineerden. Deze knelpunten belemmeren de resocialisatie van de gedetineerden.

De procedure ET bestaat uit de volgende fasen:

Fase	Actie	Organisatie
a.	Onderzoek Sociale Dienst.	SDKK
b.	Vervolgonderzoek en advisering.	UO Reclassering
c.	Advisering en doorsturen stukken.	SDKK
d.	Opmaak eindadvies.	Centraal College voor de Reclassering
e.	Concipiëren MB.	SDKK
f.	Invullen aanmeldingsformulier.	UO Reclassering
g.	Toezicht.	SDKK en UO Reclassering

Er is een Stuurgroep Elektronisch toezicht.

Om in aanmerking te komen voor ET mag een gedetineerde, aldus het SDKK, geen strafbesluit³ hebben. Het is volgens dit het Centraal College voor de Reclassering niet vanzelfsprekend dat een gedetineerde die een strafbesluit heeft ontvangen niet in aanmerking komt voor bedoeld ET. Het College kijkt naar de aard en de ernst van de door de gedetineerde gepleegde overtreding. De veroordeelde wordt in de periode van het ET begeleid door een reclasseringswerker.

Nadat de periode van het ET is verstreken, duurt het verlof voort of vangt de v.i. aan. Uit het onderzoek is gebleken dat de UO Reclassering doorgaans, vanwege personeelstekort en het ontbreken van instrumenten om aan het toezicht invulling te kunnen geven, geen toezicht houdt op de naleving van de voorwaarden, wanneer de verlofperiode langer is dan de periode van ET.

De procedure voor de v.i. is als volgt:

Fase	Actie	Organisatie
1.	Opmaak gedragsrapportage.	SDKK
2.	Advisering.	Centraal College voor de Reclassering
3.	Vastlegging en ondertekening besluiten.	Minister van Justitie
4.	Periode v.i. en de voorwaarden.	SDKK

³ Een strafbesluit is een besluit van het SDKK waarop vermeld staan de persoonlijke gegevens van de gedetineerde, de omschrijving van de overtreding, de datums waarop de directie(lid) en gedetineerde is verhoord en de opgelegde straf. Op het strafbesluit staat ook de termijn vermeld waarbinnen de gedetineerde tegen de straf in beklag kan gaan bij de beklagcommissie.

De monitorgroep van het Centraal College voor de Reclassering komt wekelijks bij elkaar om te bespreken welke veroordeelde in aanmerking komt voor ET of v.i. en wat de stand van zaken is van de dossiers. Het OM is niet vertegenwoordigd in deze vergadering. Het OM stelt dat het geen rol heeft bij de monitorgroep omdat de vonnissen die bij het OM binnenkomen van het Gerecht automatisch meteen naar de gedetineerdenadministratie van het SDKK worden doorgestuurd.

Executie van een taakstraf

De procedure tot executie van een taakstraf bestaat uit de volgende fasen:

Fase	Actie	Organisatie
1.	Ontvangst onherroepelijk vonnis, administratieve controle en doorgeleiding zaak.	OM
2.	Intake.	UO Reclassering
3.	Plaatsing op een projectplaats.	UO Reclassering
4.	Controle.	UO Reclassering
5.	Afronding werkstraf en versturing afloopbericht.	UO Reclassering
6.	Afhandeling afloopbericht.	OM

De UO Reclassering moet veel energie steken in het aansporen van de veroordeelden om deze straffen af te ronden. Als een veroordeelde de taakstraf niet afrondt, heeft dit geen gevolgen voor hem. Het OM stelt dat de organisatie onvoldoende personele capaciteit heeft om de negatieve afloopberichten af te handelen.

Voor wat betreft de leerstraffen beperkt de UO Reclassering zich tot de agressieregulatie training en de sociale vaardigheidstraining.

Executie van geldboete en de betaling van schadevergoeding

De procedure tot executie van een geldboete vindt plaats bij het OM en bestaat uit de volgende fasen:

Fase	Actie
1.	Ontvangst onherroepelijk vonnis.
2.	Betekening c.q. mededeling aan veroordeelde.
3.	Inningsfase.
4.	(bij niet betaling) Incassofase.
5.	(bij niet betaling) Vordering tenuitvoerlegging vervangende hechtenis.

Het OM constateert dat veroordeelden vaak meerdere openstaande boetes hebben, maar naar hun eigen zeggen geen geld hebben om deze te betalen. Een knelpunt bij de incassofase, zo delen respondenten mede, is dat het OM niet over civiele deurwaarders beschikt. Daarom is een aantal administratieve medewerkers belast met de boete-inning en worden deurwaarders van het OM opgeleid, zodat zij over een aantal jaren gekwalificeerd zijn om beslag te leggen.

Executie van de schadevergoedingsmaatregel

De procedure tot executie van de schadevergoedingsmaatregel bestaat uit de volgende fasen:

Fase	Actie
1.	Ontvangst onherroepelijk vonnis.
2.	Betekening vonnis aan de veroordeelde.
3.	Inningsfase.
3.	Incassofase.

Er ontbreekt informatie over vonnissen, waarin schadevergoeding is opgelegd alsmede informatie omtrent daadwerkelijk geïnde en uitgekeerde vergoedingen. Het OM heeft de Raad te kennen gegeven dat het van de veroordeelden weinig geld kan innen omdat de veroordeelden de opgelegde schadevergoeding niet kunnen of willen betalen.

Executie van de maatregel plaatsing in een psychiatrische inrichting

Er zijn geen richtlijnen opgesteld voor de uitvoering van deze maatregel.

De fasen van de procedure tot executie van de maatregel plaatsing in een psychiatrische inrichting zijn als volgt:

Fase	Actie	Organisatie
1.	Ontvangst onherroepelijk vonnis en doorsturen naar de psychiatrische inrichting.	Het OM
2.	Completering van het dossier.	De psychiatrische inrichting
3.	Plaatsing en verpleging.	De psychiatrische inrichting
4.	Afronden behandeling en versturen afloopbericht.	De psychiatrische inrichting

Voor de executie van deze maatregel is het van belang dat Curaçao de beschikking heeft over een daarvoor geëquiperde instelling.

Executie van de maatregel plaatsing in een tbs-kliniek

De fasen van de procedure van de procedure tot executie van de maatregel terbeschikkingstelling zijn als volgt:

Fase	Actie	Organisatie
1.	Ontvangst onherroepelijk vonnis en doorsturen naar de tbs-kliniek.	OM
2.	Completering van het dossier.	Psychiatrische inrichting
3.	Plaatsing en verpleging.	Psychiatrische inrichting
4.	Afronden behandeling en versturen afloopbericht.	Psychiatrische inrichting

Evenals in zijn onderzoek uit 2014 constateert de Raad in dit onderzoek dat de maatregel terbeschikkingstelling zelden wordt opgelegd omdat er nog steeds geen tbs-kliniek is in Curaçao.

Analyse van de bevindingen rondom de procedures

De Raad is van oordeel dat het gebrek aan werkprocedures ten koste gaat van de uniformiteit en helderheid bij de uitvoering van de werkzaamheden.

Naar het oordeel van de Raad is het van belang dat de vrije voeters zo snel mogelijk nadat hun vonnissen onherroepelijk zijn geworden, worden opgeroepen om hun vrijheidsstraffen uit te zitten. Vrijheidsstraffen moeten immers zo snel mogelijk worden geëxecuteerd.

De Raad acht het positief dat het SDKK meer aandacht besteedt aan de resocialisatie van de gedetineerden.

De Raad vindt het ook positief dat het OM en de UO Reclassering de procedure voor de executie van taakstraffen hebben vastgelegd. De Raad is van oordeel dat het toezicht van het OM op de uitvoering van taakstraffen moet worden aangescherpt en voorts dat het OM zijn bevoegdheden, die overigens ook in de Aanwijzing Executie zijn opgenomen, moet uitoefenen.

De Raad juicht toe de inspanningen van het OM om het programma dat gebruikt wordt voor de executie van geldboetes te moderniseren. Ook vindt de Raad het positief dat het OM met nieuwe plannen komt om zoveel mogelijke opgelegde geldboetes te innen.

De procedure voor de betaling van schadevergoeding ten behoeve van het slachtoffer is vastgelegd. De Raad merkt wel op dat de jaarverslagen van het OM weinig tot geen informatie bevatten over de opgelegde schadevergoedingsmaatregel en de op grond daarvan geïnde en uitgekeerde vergoedingen.

Het WvSr regelt de maatregel plaatsing in een psychiatrische inrichting. Verder zijn er geen richtlijnen voor de uitvoering opgesteld.

De Raad constateert ook in dit onderzoek dat er nog geen faciliteit is gecreëerd voor de executie van de tbs-maatregel. De uitvoering van de toepasselijke wetgeving is nog altijd deficiënt.

Aanbevelingen

Aan de minister van Justitie

Algemeen:

1. Stel richtlijnen op ten aanzien van de uitvoering van de maatregel plaatsing in een psychiatrische inrichting.
2. Tref al dan niet in samenwerking met de andere landen van het Koninkrijk noodzakelijke voorzieningen voor de tenuitvoerlegging van de maatregel van tbs.
3. Draag zorg voor adequate personele voorzieningen in kwantiteit en kwaliteit bij het OM, bij het SDKK en bij de UO Reclassering.

Ten aanzien van het Sentro di Detenshon i Korekshon Kòrsou:

1. Draag zorg voor vastlegging van de procedure executie vrijheidsstraffen.

Ten aanzien van de Uitvoeringsorganisatie Reclassering:

1. Hou toezicht op de naleving van de voorwaarden gedurende de gehele verlofperiode.

Ten aanzien van het Openbaar Ministerie:

1. Draag zorg voor het houden van adequaat toezicht op de executie van strafvonnissen bij de UO Reclassering.
2. Maak afspraken met het SDKK over het beschikbaar stellen en houden van cellen voor de vrije voeters.
3. Hou de informatie over de executie van de schadevergoedingsmaatregel bij.
4. Beveel de tenuitvoerlegging van de vervangende hechtenis als de veroordeelde de opgelegde taakstraf niet naar behoren verricht of heeft verricht.
5. Stel termijnen vast voor de procedure executie van vrijheidsstraffen en taakstraf.
6. Draag zorg voor het bijhouden van cijfers van de al dan niet afgeronde taakstraffen.

1. Inleiding en aanleiding

1.1. Inleiding

Veroordelende beslissingen van de strafrechter moeten worden tenuitvoergelegd⁴.

Ingevolge artikel 9, tweede lid, onder c van de Rijkswet openbare ministeries van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba is het Openbaar Ministerie (OM) belast met het doen uitvoeren van vonnissen en beschikkingen in strafzaken. Ook uit artikel 605 van het Wetboek van Strafvordering (WvSv) volgt dat de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen op last van het OM geschiedt. Het OM is verantwoordelijk voor de tenuitvoerlegging van rechterlijke uitspraken. Dit brengt met zich mee dat het OM ervoor verantwoordelijk is dat vrijheidsstraffen worden "uitgezeten", werkstraffen worden uitgevoerd, geldboetes worden geïnd en de toegekende vorderingen van benadeelde partijen ook bij hen terecht komen⁵.

Volgens het jaarplan 2021 van het Parket in eerste aanleg Curaçao streeft het parket in 2021 naar een executiepercentage van 70 procent van onherroepelijke vonnissen in niet-gedetineerden zaken.

Uit het bijgevoegde overzicht van het OM Curaçao blijkt dat van het aantal te executeren zaken tussen 2014 en 2020 jaarlijks meer dan 70% is geëxecuteerd. Executie is een 'on-going' proces, het OM streeft uiteindelijk naar 100% executie van vonnissen.

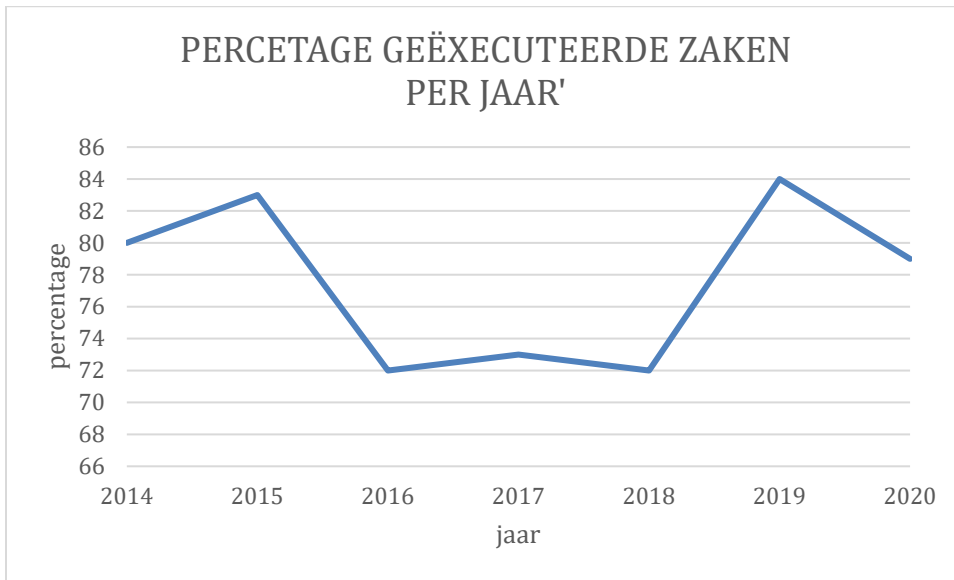
OVERZICHT GEËXECUTEERDE ZAKEN 2014-2020

JAAR	aantal zaken TE EXECUTEREN	PERCENTAGE GEËXECUTEERD
2014	343	80%
2015	324	83%
2016	286	72%
2017	365	73%
2018	391	72%
2019	347	84%
2020	257	79%

In onderstaande grafiek wordt het percentage geëxecuteerde zaken tot nu toe tussen 2014 en 2020 geïllustreerd.

⁴ ECLI:NL:RBDHA:2017:2602 en ECLI:NL:HR:2015:500

⁵ Pagina 12 van het jaarverslag 2014 van het OM

De organisaties betrokken bij de executie van vonnissen zijn:

- Het OM: zoals hierboven al is vermeld, geschiedt de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen volgens artikel 605 van het Wetboek van Strafvordering Curaçao (WvSv) op last van het OM.
- Het Sentro di Detenshon i Korekshon Kòrsou (SDKK): op grond van de Landsverordening beginselen gevangeniswezen⁶ worden de opgelegde vrijheidsstraffen bij het SDKK tenuitvoergelegd.
- De Uitvoeringsorganisatie Reclassering Curaçao (UO Reclassering): deze organisatie geeft advies over het Elektronisch Toezicht (ET) en begeleidt de voorwaardelijk in vrijheid gestelden. Ook biedt de UO Reclassering veroordeelden op grond van artikel 1:47, tweede lid, van het WvSr begeleiding bij en houdt toezicht op de wijze waarop de taakstraf wordt verricht.
- Psychiatrisch Kliniek (Capriles Kliniek): de maatregel plaatsing in een psychiatrische inrichting wordt bij de Capriles Kliniek tenuitvoergelegd.
- Het Centraal College voor de Reclassering: dit college is de instantie die de minister van Justitie met raad bijstaat in de gevallen zoals voorgeschreven in de wet.⁷ Een van de taken van het Centraal College voor de Reclassering is om de minister van Justitie te adviseren met betrekking tot verzoeken voor voorwaardelijke invrijheidstelling bij meerderjarigen.

De Executiekamer van de afdeling Executie en Ondersteuning van het OM is belast met de logistieke ondersteuning waaronder registratie en proces/termijnbewaking van de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraffen. De Executiekamer draagt ook zorg voor het laten betekenen van vonnissen zowel aan veroordeelden die gedetineerd zijn als aan veroordeelden die op vrije voeten zijn, de

⁶ Landsverordening van de 27ste juni 1996 tot vaststelling van beginselen van het gevangeniswezen (P.B. 1996, no.73)

⁷ Artikel 16 van het Reclasseringsbesluit 1953

zogenoemde 'vrije-voeters'. De vrije voeters zijn meestal personen met korte straffen die met een dagvaarding zijn heengezonden, personen die uit de voorlopige hechtenis zijn geschorst of personen van wie de voorlopige hechtenis is opgeheven. Daarnaast is de Executiekamer verantwoordelijk voor het vorderen van de herroeping van de voorwaardelijke invrijheidsstelling (VI), als de veroordeelde zich niet aan de voorwaarden van de voorwaardelijke straf houdt⁸.

1.2. Aanleiding

De Raad voor de rechtshandhaving (de Raad) heeft in het jaar 2014 onderzoek gedaan naar de executie van strafvonnissen in Curaçao. De Raad onderzocht in hoeverre strafvonnissen werden geëxecuteerd. Voor dat onderzoek bestond het beeld dat er een achterstand bestond bij de executie van strafvonnissen. De Raad heeft in dat onderzoek geconcludeerd dat de executie van strafvonnissen niet optimaal verloopt. De Raad is van oordeel dat het van belang is om de procedures voor de executie van strafvonnissen inzichtelijk te maken en te toetsen omdat dit kan bijdragen aan de kwaliteit van het proces.

1.3. Doelstelling

In dit onderzoek wenst de Raad na te gaan in hoeverre de procedure voor de executie van strafvonnissen in Curaçao voldoet aan de algemene rechtsbeginselen, aan jurisprudentiële normen en aan de nationale wetgeving.

1.4. Centrale vraag

De centrale onderzoeksvraag luidt als volgt:

In hoeverre voldoen de procedures van de executie van strafvonnissen aan de daarvoor gestelde normen?

Ter beantwoording van de centrale vraag zijn de volgende deelvragen opgesteld:

- a. *In welke mate voldoet de procedure voor de executie van vrijheidsstraffen aan de gestelde normen?*
- b. *In welke mate voldoet de procedure voor de executie van een taakstraf aan de gestelde normen?*
- c. *In welke mate voldoet de procedure voor de executie van een geldboete aan de gestelde normen?*
- d. *In welke mate voldoet de procedure voor de betaling van schadevergoeding ten behoeve van het slachtoffer aan de gestelde normen?*

⁸ Jaarverslag 2017 Parket in eerste aanleg Curaçao

- e. *In welke mate voldoet de procedure voor de plaatsing in een psychiatrische inrichting aan de gestelde normen?*
- f. *In welke mate voldoet de procedure terbeschikkingstelling aan de gestelde normen?*

1.5. Reikwijdte en afbakening van het onderzoek

Het onderzoek heeft betrekking op de periode van 2014 tot en met medio 2021.

De beheersaspecten zijn al in eerdere onderzoeken⁹ over de betrokken organisaties aan de orde gekomen. Daarom richt dit onderzoek zich op de procedures voor de executie van strafrechtelijke vonnissen.

Het gaat hierbij om vonnissen waarbij door de rechter, ingevolge artikel 1:11, eerste lid, onder a van het Wetboek van Strafrecht (WvSr) de volgende hoofdstraffen zijn opgelegd:

- een gevangenisstraf/ hechtenis;
- een taakstraf;
- een geldboete.

Voorts worden ook de maatregelen die op grond van de artikelen 1:78, 1:80 en 1:81 van het WvSr kunnen worden opgelegd, in dit onderzoek betrokken, te weten:

- schadevergoeding ten behoeve van het slachtoffer;
- plaatsing in een psychiatrische inrichting;
- terbeschikkingstelling.

Gelet op de samenhang tussen de executie van de vrijheidsstraffen en de voorwaardelijke invrijheidsstelling (v.i.) betreft de Raad ook de v.i. bij dit onderzoek.

De executie van vonnissen waarbij straffen en maatregelen, zoals volgt uit de bijzondere bepalingen voor jeugdige personen¹⁰ zijn opgelegd, zal apart in een onderzoek over minderjarigen aan de orde komen.

1.6. Toetsingskader

Voor de beantwoording van de deelvragen is een toetsingskader opgesteld met behulp van de onderstaande bronnen:

Wet- en regelgeving:

- Het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, New York, 16 december 1966.
- Het Wetboek van Strafrecht Curaçao.
- Het Wetboek van Strafvordering Curaçao.
- De Landsverordening beginselen gevangeniswezen¹¹.
- De Ministeriële Beschikking met algemene werking van 10 augustus 2005 houdende regels voor het toepassen van elektronisch toezicht.

⁹ O.a. het onderzoek uit 2014 van de Raad voor de Rechtshandhaving 'Executie van strafvonnissen in Curaçao',

¹⁰ Titel X van het eerste boek van het Wetboek van Strafrecht Curaçao

¹¹ LANDSVERORDENING van de 27ste juni 1996 tot vaststelling van beginselen van het gevangeniswezen (P.B. 1996, no. 73)

- De Ministeriële Beschikking van 22 april 2002.¹²
- De Ministeriële Beschikking van 8 juni 2011.¹³
- Het Reclasseringsbesluit 1953.
- Jurisprudentie.

Beleid en overige relevante informatie:

- De jaarplannen en jaarverslagen van het OM (parket Officier van Justitie) en van het Sentro Detenshon i Korekshon Kòrsou.
- De jaarverslagen en werkprocessen van de Uitvoeringsorganisatie Reclassering Curaçao.
- De Onderlinge Regeling beschikbaarstelling van Detentiecapaciteit¹⁴.
- De aanwijzing executie OM Curaçao d.d. 1 oktober 2017.

Onderzoeksrapporten:

- Inspectieonderzoek van de Raad voor de Rechtshandhaving Curaçao ‘Reclassering in Curaçao’ (2013)¹⁵.
- Inspectieonderzoek van de Raad voor de Rechtshandhaving Curaçao ‘Executie van strafvonnissen in Curaçao’ (2014)¹⁶.

1.7. Onderzoeksaanpak en -methode

Dit onderzoek is uitgevoerd aan de hand van literatuuronderzoek. Verder zijn de relevante (keten)partners geïnterviewd.

Het onderzoek is volgens onderstaande fasen uitgevoerd:

1. Oriëntatiefase: globale verdieping in de onderwerpen voor het bepalen van de insteek van het onderzoek en het schrijven van een plan van aanpak.
2. Deskresearch: literatuuronderzoek, uitwerking van het theoretische/juridische kader en voorbereiding van de gezamenlijke interviews.
3. Dataverzameling: uitvoeren van de interviews, dossieronderzoek.
4. Analyse en rapportage: aan de hand van de hoofd- en deelvragen analyseren van de verzamelde informatie en het opstellen van het concept inspectierapport.
5. Wederhoor en vaststelling: de minister van Justitie en de respondenten worden in de gelegenheid gesteld om te reageren op de conceptrapportage, waarna eventuele opmerkingen worden verwerkt en het rapport ter vaststelling aan de Raad wordt aangeboden.

¹² Bij deze beschikking is de procedure voor de afhandeling van de verzoeken voor voorwaardelijke invrijheidsstelling herzien.

¹³ Bij deze beschikking is de samenstelling van de Stuurgroep Elektronisch Toezicht aangepast.

¹⁴ Onderlinge regeling Nederland, Aruba, Curaçao en Sint Maarten ex art. 38, eerste lid, Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden (beschikbaarstelling detentiecapaciteit)

¹⁵ https://www.raadrechtshandhaving.com/wp-content/uploads/2016/03/inspectierapport_reclassering.pdf

¹⁶ http://www.raadrechtshandhaving.com/wp-content/uploads/2016/03/eindrapport_executie_strafvonnissen.pdf

1.8. Leeswijzer

Na het inleidende hoofdstuk worden in het tweede hoofdstuk de procedures voor de executie van vrijheidsstraffen en de v.i. behandeld. In het derde hoofdstuk wordt de procedure voor de executie van een taakstraf uiteengezet. Vervolgens komen de procedures voor de executie van de betaling van een gelboete en die van schadevergoeding voor het slachtoffer in het vierde hoofdstuk aan de orde. In het vijfde hoofdstuk wordt de procedure voor de executie van maatregelen beschreven. De hoofdstukken 6 en 7 van het onderzoek behelzen respectievelijk de analyse van de bevindingen over de genoemde procedures en de aanbevelingen.

2. Executie van vrijheidsstraffen, en de voorwaardelijke invrijheidstelling

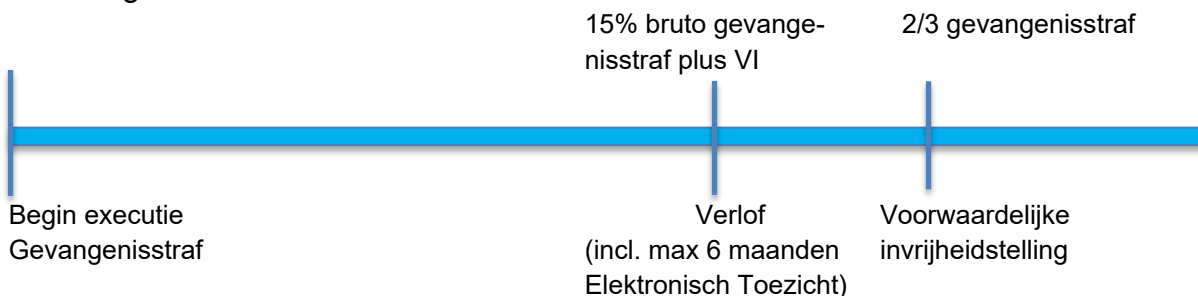
2.1. Executie van vrijheidsstraffen

De regels over de executie van vrijheidsstraffen zijn in artikel 1:15 e.v. van het WvSr opgenomen.

Het SDKK heeft voor de executie van vrijheidsstraffen geen procedure (werkinstructie) opgesteld. De taken worden wel volgens een bepaalde werkwijze uitgevoerd. Het SDKK heeft de Raad te kennen gegeven dat het de gehanteerde werkwijze zal vastleggen.

Het OM heeft de uitgangspunten bij de tenuitvoerlegging van vrijheidsstraffen in zijn "Aanwijzing executie" uiteengezet. Deze aanwijzing is als bijlage I toegevoegd aan dit rapport.

Schematisch kan de executie van de gevangenisstraf en de periode van v.i. als volgt inzichtelijk worden gemaakt.

De procedure executie vrijheidsstraffen bestaat uit de volgende fasen:

Fase	Actie	Organisatie
1.	Ontvangst onherroepelijk vonnis en doorsturen naar het SDKK.	OM
2.	Ontvangst onherroepelijk vonnis ter executie en berekening datum elektronisch toezicht en datum voorwaardelijke invrijheidsstelling.	SDKK
3.	Dossier completeren en intake veroordeelde.	SDKK
4.	Detentie.	SDKK
5.	Het verlof: <ul style="list-style-type: none"> - Elektronisch Toezicht. - Restant Verlof (eventueel). 	SDKK/VO Reclassering
6.	Einde strafexecutie.	SDKK

Ontvangst onherroepelijk vonnis en doorsturen naar het SDKK

Het OM moet de onherroepelijke vonnissen waarbij een vrijheidsstraf is opgelegd zo snel mogelijk van het GEA dan wel het Hof ontvangen. Vervolgens worden deze vonnissen door de Executiekamer zo spoedig mogelijk gefiatteerd overgedragen aan het SDKK.¹⁷ Volgens respondenten van het SDKK verzendt het OM vonnissen van het Gerecht in Eerste Aanleg naar het SDKK meestal binnen 1 à 2 maanden nadat uitspraak is gedaan in de betreffende zaak. In de wederhoorfase is door het SDKK te kennen gegeven dat het soms maanden duurt voordat het OM de vonnissen naar het SDKK opstuurt. In bepaalde gevallen moet het SDKK het OM zelf om vonnissen vragen. Ook het Centraal College voor de Reclassering heeft in de wederhoorfase te kennen gegeven dat het in de afgelopen jaren tijdens de wekelijkse vergadering van de monitorgroep (zie verder paragraaf 2.2.) heeft geconstateerd dat vonnissen niet tijdig door het OM naar het SDKK worden verstuurd. De verzending van vonnissen van het Hof en de Hoge Raad naar het OM en vervolgens naar het SDKK duurt langer.

Vonnissen van veroordeelden die in Nederland wonen, worden naar het Fast Team in Nederland opgestuurd zodat de opgelegde straffen via een rechtshulpverzoek in Nederland kunnen worden geëxecuteerd. Het gaat in de meeste gevallen om vonnissen waarbij gevangenisstraffen van minder dan 12 maanden zijn opgelegd. Alle gedetineerden met een openstaand vonnis worden gesignaleerd.

Ontvangst onherroepelijk vonnis ter executie en berekening datum elektronisch toezicht (ET) en datum voorwaardelijke invrijheidsstelling (v.i.)

Het SDKK berekent de datum waarop het verlop begint en de datum v.i.. Deze berekening vindt zowel handmatig als digitaal plaats. Het digitaal systeem is het Prison Administration System (PAS). Het ET is een voorwaarde van het verlop. De duur van het verlop bedraagt op grond van artikel 9, tweede lid, van de Ministeriële Beschikking met algemene werking van 10 augustus 2005¹⁸ (Beschikking ET) vijftien procent van de hoogte van de door de rechter opgelegde vrijheidsstraf. Het gedeelte van het verlop onder ET bedraagt, gelet op artikel 9, derde lid, van de Beschikking ET maximaal zes maanden. Nadat deze data zijn uitgerekend, stuurt het SDKK een kopie van het vonnis voorzien van een stempel van het SDKK met daarop de berekening van de datum v.i. en de datum ET naar het OM.

In geval van vrije voeters is de procedure in principe gelijk aan de hierboven omschreven procedure.

Dossier completeren en intake veroordeelde

De gedetineerden administratie vraagt de strafkaarten op bij het OM en voegt deze toe aan de desbetreffende dossiers op het moment dat veroordeelden hun gevangenisstraffen gaan uitzitten. Respondenten geven aan dat het soms lang duurt alvorens het SDKK de strafkaarten van het OM

¹⁷ Pagina 8 van de aanwijzing executie Openbaar Ministerie Curaçao

¹⁸ Ministeriële Beschikking met algemene werking van 10 augustus 2005 houdende regels voor het toepassen van elektronisch toezicht.

ontvangt. Het OM kon dit, vanwege de uitdiensttreding van de bij deze procedure betrokken ambtenaren, beamen noch ontkennen. Na aankomst bij het SDKK gaan de vrije voeters naar de intake afdeling voor de registratie van hun gegevens.

Detentie

Vonnissen worden zo snel mogelijk ten uitvoer gelegd¹⁹.

Het parket is voor de executie van de gevangenisstraffen afhankelijk van de beschikbare celcapaciteit. Het OM, het Korps Politie Curaçao en het SDKK overleggen regelmatig over de (beschikbare) celcapaciteit. Het SDKK en het OM hadden als afspraak dat 10 cellen in het SDKK voor de vrije voeters werden gereserveerd.

De veroordeelden met een openstaand vonnis waarbij een vrijheidsstraf van 24 maanden of minder is opgelegd, komen in aanmerking voor de zelfmeldprocedure. De veroordeelden die worden opgeroepen om hun straf uit te zitten via de zelfmeldprocedure moeten zich op de afgesproken tijd melden bij de gevangenis voor het uitzitten van de opgelegde vrijheidsstraf. Als de zelfmelder zich niet meldt op de afgesproken datum gaat het OM over tot aanhouden van de veroordeelde ter tenuitvoerlegging.

Volgens artikel 611, eerste lid, van het WvSv schort een verzoekschrift om gratie de tenuitvoerlegging of ingang van de straf waarvan gratie wordt verzocht op, totdat op het verzoek is beschikt.

Op grond van artikel 38, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden kunnen Nederland, Aruba, Curaçao en Sint Maarten onderling, regelingen treffen. Tussen deze landen zijn er verschillende onderlinge regelingen gesloten. De bedoeling van deze regelingen is dat de landen samenwerken om te voorzien in het beschikbaar stellen van detentiecapaciteit ten behoeve van elkaar. Uit onderzoek blijkt dat er in het kader van de ORD een gering aantal gedetineerden binnen het koninkrijk is overgeplaatst naar een ander land van het Koninkrijk. De Raad heeft een inspectieonderzoek naar de werking van de onderlinge detentieregelingen verricht. Dit onderzoek zal in de loop van dit jaar worden gepubliceerd.

Als gevolg van de COVID-pandemie zijn er nieuwe regels vastgesteld in het SDKK met betrekking tot het opsluiten van gedetineerden in voorlopige hechtenis. Alle gedetineerden, zowel mannen als vrouwen worden eerst in quarantaine geplaatst. De mannen worden de eerste tien dagen in de barakken opgesloten en na een negatieve test worden ze voor tien dagen in Blok 1 overgeplaatst. Na tien dagen worden ze wederom getest en indien negatief worden ze overgeplaatst naar een huisblok in de gevangenis. De vrouwelijke gedetineerden worden geïsoleerd in aparte cellen bij de vrouwenafdeling.

¹⁹ Jaarplan 2020 Parket in eerste aanleg Curaçao

Tijdens detentie is het belangrijk dat de gedetineerden voorbereid worden op hun terugkeer in de samenleving, de zogenaamde resocialisatie. Het gevangenisstelsel dient te voorzien in een behandeling van gevangenen die in de eerste plaats is gericht op heropvoeding van een dader in de maatschappij na een gevangenisstraf²⁰.

Het SDKK is in dit kader sinds kort gestart met een nieuw beleid langgestraften. Het uitgangspunt van dit beleid is dat niets in de weg van de uitvoering van het resocialisatieplan mag staan. Voor elke gedetineerde wordt een apart plan opgemaakt.

Een uitdaging waar het SDKK in verband hiermee geconfronteerd wordt is behoefte aan specifieke opleiding. Ter uitvoering van dit traject worden er immers andere vaardigheden van het personeel verwacht. Respondenten verwachten dat ook het vervoer om de langgestraften naar hun betreffende werkplaatsen te transporteren, een probleem zal worden op het moment dat er meer langgestraften met dit traject starten.

Het SDKK heeft te kampen met een aantal bekende knelpunten, zoals tekort aan voldoende en opgeleid personeel om het resocialisatie traject te begeleiden. Het SDKK kampt ook met gebrek aan eigen psychologen en psychiaters, opleiding, training, een perspectiefplan en individuele begeleiding van de gedetineerden. Deze knelpunten belemmeren de resocialisatie van de gedetineerden. Geïnterviewden zijn van mening dat er een nieuwe gevangenis moet komen. De huidige inrichting biedt de gedetineerden vanwege zijn infrastructuur (te grote afdelingen en moeilijk hanteerbaar) geen mogelijkheid om op een deugdelijke manier te resocialiseren. Het is immers niet mogelijk om een afdeling van 120 gedetineerden te resocialiseren met slechts 5 personeelsleden. Werk, school en training zijn van belang in het resocialisatieproces.

Het verlof

Elektronisch Toezicht.

De Beschikking ET dient als leidraad voor het SDKK bij de uitvoering van de werkzaamheden aangaande het ET.

Volgens artikel 3, eerste lid, van de Beschikking ET kan een gedetineerde die is veroordeeld tot een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf in aanmerking komen voor verlof. Dit verlof schort, aldus de toelichting op artikel 3 van de Beschikking ET, de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf niet op. Het verlof met ET is een executiemogelijkheid²¹ die resocialisatie mogelijk maakt en die leidt tot vermindering van de druk op het cellentekort. Het verlof gaat volgens artikel 9 van de Beschikking ET onmiddellijk vooraf aan de periode van de vrijheidsstraf in.

Daarbij geldt volgens artikel 5 aanhef en onder a van de Beschikking ET dat het strafrestance als bedoeld in artikel 1 aanhef en onder g van de Beschikking ET niet meer dan achttien maanden bedraagt. Dit wordt ook in de jurisprudentie bevestigd²². Op grond van artikel 3, tweede lid, van de Beschikking ET wordt het verlof aangevangen onder voorwaarde van ET. Het ET duurt op grond van artikel 9, derde lid, van de Beschikking ET maximaal zes maanden.

²⁰ Artikel 10, derde lid van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, New York, 16 december 1966.

²¹ ECLI:NL:OGHNA:2010:BO0845

²² ECLI:NL:OGHNA:2010:BM2157

De toepassing van het elektronisch toezicht door het SDKK vindt plaats volgens de regels van de hierboven genoemde Beschikking ET. De UO Reclassering heeft een werkproces aangaande ET. Dit werkproces is als bijlage II toegevoegd aan dit rapport. Het werkproces van de UO Reclassering moet gelet op de ingebruikname van de nieuwe bandjes voor het ET gesynchroniseerd worden met dat nieuwe systeem.

De procedure ET bestaat uit de volgende fasen:

Fase	Actie	Organisatie
a.	Onderzoek Sociale Dienst.	SDKK
b.	Vervolgonderzoek en advisering.	UO Reclassering
c.	Advisering en doorsturen stukken.	SDKK
d.	Opmaak eindadvies.	Centraal College voor de Reclassering
e.	Conciipiëren MB.	SDKK
f.	Invullen aanmeldingsformulier.	UO Reclassering
g.	Toezicht.	SDKK en UO Reclassering

Er is een Stuurgroep Elektronisch toezicht.

De taken van de Stuurgroep ET zijn beschreven in artikel 2 van onderliggende ministeriële beschikking²³.

De Stuurgroep Elektronisch Toezicht staat onder voorzitterschap van het OM en bestaat verder uit vertegenwoordigers van het Ministerie van Justitie, de UO reclassering, het Centraal College voor de Reclassering, het SDKK en de coördinator Elektronisch Toezicht.

De Stuurgroep heeft 50 nieuwe enkelbanden ontvangen die modern zijn en in die zin lichter en aangener voor de deelnemer. Het laden van de enkelband kan draadloos plaatsvinden en de enkelbanden hebben GPS-tracking. Het personeel van de Strongroom van het SDKK is belast met het monitoren van alle veroordeelden die onder elektronisch toezicht staan. De en volwassenreclassering instellingen zijn belast met het houden van toezicht op de programma's van de deelnemers. De Stuurgroep heeft een coördinator die in overleg met de ketenpartners het hele proces dagelijks in de gaten houdt.

Onderzoek Sociale Dienst

De gedetineerden administratie van het SDKK houdt met behulp van het computerprogramma Word een lijst bij met daarop de dag en de maand waarop de gedetineerden het SDKK onder ET kunnen verlaten.

²³ De Ministeriële Beschikking van 08 juni 2011 no. 2011/046331

Vier à zes maanden vóór de ET-datum start de procedure voor het ET. De lijst met de namen van de gedetineerden en hun streefdatums ET wordt door de gedetineerden administratie naar de afdeling Sociale Dienst verzonden. De Sociale Dienst maakt per gedetineerde een rapportage op en vraagt aan het bureau klachten, toezicht en controle van het SDKK onder meer informatie over eventuele opgelegde disciplinaire straf tijdens de detentie van de gedetineerde. De Sociale Dienst stuurt de rapportages naar de gedetineerden administratie. De gedetineerden administratie stuurt het dossier naar het Unithoofd Bijzonder Regiem en het Unithoofd Detentie voor advies. Het dossier wordt vervolgens verzonden naar de gedetineerden administratie en de gedetineerden administratie stuurt het dossier door naar de UO Reclassering.

Volgens het SDKK telt de gehele detentieperiode mee bij de beoordeling van het ET. Een gedetineerde die in de eerste jaren van zijn detentie wat opstandig was en daardoor rapporten en strafbeschikkingen heeft gekregen, komt niet in aanmerking voor ET. Dit, ondanks dat de gedetineerde zich in de daaropvolgende jaren goed heeft gedragen. Om in aanmerking te komen voor ET mag een gedetineerde geen strafbesluit hebben, aldus respondenten van het SDKK. Het Centraal College voor de Reclassering kijkt naar de aard en de ernst van de door de gedetineerde gepleegde overtreding. Het is volgens dit College dus niet vanzelfsprekend dat een gedetineerde die een strafbesluit heeft ontvangen niet in aanmerking komt voor bedoeld ET.

In zijn arrest van 30 juli 2021²⁴ heeft het Hof -kort gezegd- overwogen dat uit de Ministeriële Beschikking moet blijken dat de minister van Justitie zich voldoende rekenschap heeft gegeven van de omstandigheid dat veroordeelde door het afwijzen van het verzoek tot verlof onder ET langer in detentie zal blijven en of dat dit in verhouding staat tot de ernst van het vergrijp van veroordeelde. Het Hof oordeelt ook dat het van belang is dat de minister van Justitie in zijn beslissing moet laten blijken of, en hoe factoren als het goede gedrag van veroordeelde tijdens zijn meerjarige detentie, mede beziën in het licht van dat tijdsverloop sinds dat vergrijp, alsmede het feit dat veroordeelde reeds disciplinair is gestraft voor het desbetreffende vergrijp, in de beoordeling zijn betrokken. Immers, die factoren wegen in het licht van wat met verlof wordt nagestreefd naar hun aard zwaar.

Vervolgonderzoek en advisering

De UO Reclassering verricht een onderzoek, waaronder een huisbezoek, om advies te kunnen geven over het wel of niet toekennen van ET. De UO Reclassering stuurt haar advies door naar het SDKK.

Advisering en doorsturen stukken

Het SDKK houdt hierbij rekening met het advies van de UO Reclassering omdat zij kan aangeven of de veroordeelde wel of geen adequate verblijfplaats heeft. In principe maakt het SDKK een eigen rapportage op maar als de UO Reclassering aangeeft dat de veroordeelde geen verblijfplaats heeft dan neemt het SDKK die informatie mee in zijn advies.

²⁴ ECLI:NL:OGHACMB:2021:214

De adviezen van de UO Reclassering en van het SDKK gaan naar het Centraal College voor de Reclassering. Het Centraal College voor de Reclassering heeft als taak het houden van toezicht op het werk van de reclasseringsinstellingen.

Opmaak eindadvies

Het Centraal College voor de Reclassering maakt het eindadvies op en stuurt het vervolgens naar het SDKK toe.

Concipiëren MB

Volgens een uitspraak van het Hof²⁵ dient voorop te staan dat straffen ten uitvoer moeten worden gelegd. Verlof met ET heeft het karakter van een executiemogelijkheid van straffen en de bevoegdheid om al of niet verlof met ET te verlenen behoort te worden beschouwd als een zware bevoegdheid. Hierbij past, aldus het Hof, dat de minister van Justitie als het hoogste politiek verantwoordelijke orgaan zelf daarover beslist. Artikel 3, derde lid, van de Beschikking ET bepaalt dat het verzoek om verlof met ET moet worden ingediend door tussenkomst van de directeur en uit dit artikellid volgt dat de directeur de minister van Justitie moet adviseren over het verzoek. Een en ander verdraagt zich niet met de bevoegdheid om ook zelf de beslissing te nemen.

Bij het SDKK wordt een ministeriële beschikking geconcipieerd die bij goedkeuring de grondslag biedt voor de gedetineerde om het SDKK onder ET te verlaten. De Directeur van het SDKK is op grond van de Ministeriële Beschikking van 22 april 2002 gemachtigd om namens de minister van Justitie verlof te verlenen.

Wanneer een gedetineerde het SDKK onder ET verlaat, wordt zijn dossier bij de gedetineerden administratie afgesloten. Het SDKK is verantwoordelijk voor de medische kosten tijdens het ET.

Invullen aanmeldingsformulier

Bij toekenning van het ET, vult de UO Reclassering een aanmeldingsformulier in en stuurt dit op naar het SDKK, zodat de gedetineerde op de vastgestelde datum het elektronische bandje kan krijgen.

Toezicht

Een reclasseringsmedewerker is verantwoordelijk voor het dag- en weekprogramma van de veroordeelde en maakt hierover afspraken met de veroordeelde. De veroordeelde wordt in de periode van het elektronisch toezicht begeleid door een reclasseringswerker. De Strongroom van het SDKK houdt de deelnemer ET in de gaten. Als een alarm afgaat, dan wordt dit door het SDKK gemeld aan de coördinator ET en de reclasseringsinstellingen, waarna de reclasseringsinstellingen contact opnemen met de deelnemer om te kijken wat er aan de hand is.

²⁵ ECLI:NL:OGHNA:2010:BO0845

Restant Verlof (eventueel)

Nadat de periode van het ET is verstreken, duurt het verlof voort of vangt de v.i. aan. Met name in gevallen waarbij een persoon een lange gevangenisstraf opgelegd heeft gekregen, duurt het verlof maximaal 12 maanden voort, alvorens de v.i. begint.

Gedurende het verlof gelden op grond van artikel 8, eerste lid, van de Beschikking elektronisch toezicht de onder a en onder b gestelde algemene voorwaarden en kunnen op grond van artikel 8, tweede lid, van de Beschikking ET bijzondere voorwaarden worden gesteld.

Uit het onderzoek is gebleken dat de UO Reclassering doorgaans, vanwege personeelstekort en het ontbreken van instrumenten om aan het toezicht invulling te kunnen geven, geen toezicht houdt op de naleving van de voorwaarden, wanneer de verlofperiode langer is dan de periode ET. Volgens de UO Reclassering is het zonder een bandje bijvoorbeeld moeilijk te controleren of veroordeelden zich tussen 19.00 uur en 06.00 uur thuis bevinden. Ook het gebruik van alcohol en drugs gedurende verlof is volgens de UO Reclassering niet te controleren, zonder verwijzingen voor drugs en/of alcoholtesten. Het toezicht van de UO Reclassering vangt dan weer aan bij het begin van de v.i. periode.

Nadat 2/3 deel van de opgelegde gevangenisstraf is geëxecuteerd volgt de v.i.. Het vonnis wordt door de gedetineerden administratie van het SDKK gestempeld met vermelding van de einddatum en teruggestuurd naar de Executiekamer van het OM.

2.2. De voorwaardelijke invrijheidstelling

Na de verlofperiode volgt de v.i.. De v.i. maakt geen onderdeel uit van de strafexecutie.

De v.i. is geregeld in Paragraaf 3 van Titel II van het eerste boek van het WvSr.

Volgens artikel 1:31, tweede lid, van het WvSr wordt de veroordeelde tot tijdelijke vrijheidsstraf waarvan het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte meer dan een jaar bedraagt, voorwaardelijk in vrijheid gesteld wanneer hij twee derde gedeelte daarvan heeft ondergaan.

Slechts op advies van het Centraal College voor de Reclassering kan de minister van Justitie bepalen dat de v.i. gelet op de in artikel 1:35 van het WvSr genoemde gronden wordt uitgesteld of achterwege gelaten.

Hoofdstuk V van het Reclasseringsbesluit 1953 bevat uitvoeringsbepalingen v.i. De procedure v.i. is opgenomen in de Aanwijzing executie van het OM.

De procedure voor de v.i. is als volgt.

Fase	Actie	Organisatie
1.	Opmaak gedragsrapportage.	SDKK
2.	Advisering.	Centraal College voor de Reclassering
3.	Besluitvorming.	Minister van Justitie
4.	Periode v.i. en de voorwaarden.	SDKK

Opmaak gedragsrapportage

In opdracht van de maatschappelijk werkers maken de afdelingshoofden een gedragsrapportage op over de veroordeelde en stellen een conceptadvies op voor de gevangenisdirecteur. De directeur stelt het eindadvies op, waarna het dossier naar het Centraal College voor de Reclassering wordt verzonden.

Advisering

In deze procedure verschaft het Centraal College voor de Reclassering advies aan de minister van Justitie voor wat betreft de v.i. van veroordeelden. Het Centraal College voor de Reclassering stuurt zijn advies naar de directeur van de gevangenis.

Besluitvorming

Volgens de aanwijzing executie OM Curaçao worden de besluiten vastgelegd in een Ministeriële Beschikking. De besluiten tot toekenning v.i. worden namens de minister van Justitie getekend door de directeur van de gevangenis. Ministeriële Beschikkingen inhoudende afwijzing v.i. worden door de minister van Justitie ondertekend.

Uit het onderzoek blijkt dat als het verzoek tot v.i. wordt afgewezen, een her-evaluatie plaatsvindt²⁶. Mocht het verzoek tot v.i. vervolgens worden toegewezen, dan wordt de veroordeelde alsnog in vrijheid gesteld.

Periode v.i. en de voorwaarden

De v.i. geschiedt op grond van artikel 1:32, eerste lid, van het WvSr onder de algemene voorwaarde dat de veroordeelde zich voor het einde van de proeftijd niet wederom schuldig maakt aan een strafbaar feit. Daarnaast kan de minister van Justitie met inachtneming van een daartoe strekkend advies van het Centraal College voor de Reclassering aan de v.i. bijzondere voorwaarden betreffende het gedrag van de veroordeelde verbinden.

Het Centraal College voor de Reclassering kan de minister van Justitie op grond van artikel 1:36 van het WvSr adviseren om de v.i. te herroepen. Dit gebeurt in de gevallen waarbij de gedetineerde zich niet houdt aan de voorwaarden van de v.i..

²⁶ Artikel 29, eerste lid, van het Reclasseringsbesluit 1953

Als gevolg daarvan moet het OM de resterende vrijheidsstraf executeren. Op grond van artikel 42 van het Reclasseringsbesluit 1953 kan het Centraal College voor de Reclassering de minister van Justitie voorstellen de v.i. te schorsen.

De monitorgroep van het Centraal College voor de Reclassering, bestaande uit vertegenwoordigers van het SDKK en de UO Reclassering komt wekelijks bij elkaar. Het doel van de bijeenkomst is om te bespreken welke veroordeelde in aanmerking komt voor ET of v.i. en wat de stand van zaken is van de dossiers. Volgens respondenten kampt de monitorvergadering met de omstandigheid dat het OM niet is vertegenwoordigd in deze vergadering. Als gevolg hiervan kunnen knelpunten niet aan het OM worden voorgelegd.

Het OM stelt dat het geen rol heeft bij de monitorgroep, immers de vonnissen die bij het OM binnenkomen van het Gerecht worden automatisch -nadat die zijn gefiatteerd- meteen naar de gedetineerdenadministratie van het SDKK gestuurd.

Het is wel aanbevelenswaardig, geeft het OM aan, om de UO Reclassering en de coördinator Elektronisch Toezicht bij het proces te betrekken. Het Centraal College krijgt een gemotiveerd voorstel van de directeur van het SDKK om wel of niet over te gaan tot ET of v.i.. Ook de reclasseringsinstellingen moeten een voorstel doen over de persoon en de vooruitzichten van de veroordeelde.

Anderzijds stelt een aantal deelnemers dat in de monitorgroep de v.i. en ET-zaken worden gemonitord en dat de knelpunten worden besproken, zoals bijvoorbeeld de vonnissen die laat binnenkomen.

3. Executie van een taakstraf

De aanwijzing Executie van het OM beschrijft de tenuitvoerlegging van taakstraffen.²⁷

Ook de UO Reclassering heeft een werkproces, dat de procedure voor de uitvoering van een werkstraf bevat. Dit werkproces is als bijlage III aan dit rapport toegevoegd.

De procedure tot executie van een werkstraf bestaat uit de volgende fasen:

Fase	Actie	Organisatie
1.	Ontvangst onherroepelijk vonnis, administratieve controle en doorgeleiding zaak.	OM
2.	Intake.	UO Reclassering
3.	Plaatsing op een projectplaats.	UO Reclassering
4.	Controle.	UO Reclassering
5.	Afronding werkstraf en versturing afloopbericht.	UO Reclassering
6.	Afhandeling afloopbericht.	OM

Ontvangst vonnis, administratieve controle en doorgeleiding zaak

De Executiekamer van het OM ontvangt het onherroepelijke vonnis/arrest waarin de taakstraf is opgelegd van het GEA dan wel van het Hof. De Executiekamer verifieert of de veroordeelde onherroepelijk is veroordeeld, verifieert de adresgegevens van de veroordeelde en plaatst de stempel van FIAT EXECUTIE, die aangeeft dat het vonnis gereed is voor tenuitvoerlegging en stuurt het vonnis door naar de UO Reclassering.

Intake

Nadat de UO Reclassering het vonnis heeft ontvangen, stuurt een reclasseringswerker de veroordeelde een uitnodiging voor een intakegesprek. Voordat het intakegesprek met de veroordeelde plaatsvindt, maakt de reclasseringswerker een inventarisatie van de projecten waarop de veroordeelde mogelijk geplaatst kan worden. Tijdens het intakegesprek geeft de reclasseringswerker de veroordeelde informatie over de regels en voorwaarden van de werkstraf en maakt de reclasseringswerker een afspraak met een projectplaats voor een kennismakingsgesprek. De Reclasseringswerker stelt een dienstverleningscontract op met daarin de aanvangsdatum en de tentatieve einddatum van de werkstraf.

Omdat alle werkstraffen tijdens de 'lockdown' periode zijn stopgezet was er ten tijde van het onderzoek een significante achterstand voor wat betreft intakegesprekken en de daardoor ontstane achterstand bij de executie van werkstraffen.

²⁷ Een taakstraf bestaat uit een werkstraf, een leerstraf of een combinatie van beide.

Plaatsing op een projectplaats

Voor de executie is het nodig dat er voldoende projectplaatsen beschikbaar zijn.

Volgens het werkproces van UO Reclassering moet de veroordeelde binnen een week na het intakegesprek op een projectplaats worden geplaatst.

Respondenten geven aan dat, vanwege de Covid pandemie, sommige projectplaatsen zoals projecten in het kader van de bejaardenzorg alleen gevaccineerden aannemen voor het uitvoeren van de werkstraf. Daarom was de UO Reclassering ten tijde van het onderzoek bezig met een compilatie van de projecten om te kijken welke organisatie wel of niet door wil gaan met het traject uitvoering werkstraffen en zo ja, in welke vorm (hoe?).

Controle

Volgens artikel 1:45, derde lid, van het WvSr moet de taakstraf in beginsel binnen de termijn van een jaar na het onherroepelijk worden van het vonnis worden voltooid.

Om de 14 dagen neemt de UO Reclassering telefonisch contact op met de projectplaats om de voortgang van de werkstraf te controleren.

Als de uitvoering van de werkstraf moeilijk verloopt, nodigt de reclasseringswerker de veroordeelde uit voor een gesprek bij de UO Reclassering. Indien de veroordeelde, ondanks twee pogingen daartoe, niet op het gesprek verschijnt, stelt de reclasseringswerker een negatief afloopbericht op voor het OM met het verzoek om de tenuitvoerlegging van de vervangende hechtenis te vorderen. De veroordeelde wordt door de reclasseringswerker hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld.

Er is een aanmerkelijke groep veroordeelden die de opgelegde taakstraffen afrondt. Uit een interview met respondenten van de UO Reclassering is gebleken dat de reclasseringswerkers wel veel energie moeten steken in het aansporen van de veroordeelden om deze straffen af te ronden. Het komt voor dat de UO Reclassering na het verstrijken van de termijn zoals vermeld in artikel 1:45, derde lid, van het WvSr, nog steeds bezig is met het achternalopen van de veroordeelde om de straf te voltooien.

Afronding werkstraf en versturing afloopbericht

Binnen een week nadat een veroordeelde de opgelegde taakstraf heeft uitgevoerd maakt de reclasseringswerker een afloopbericht op voor het OM met daarin een verslag van het verloop van de werkstraf. Dit bericht wordt naar het OM verstuurd.

De Raad heeft geen overzichten van de executie van leer- en werkstraffen ontvangen. Net als uit het onderzoek in 2014 is het voor het OM nog steeds niet mogelijk om met een druk op de knop het aantal wel of niet uitgevoerde taakstraffen te krijgen. De diverse verzoeken van de Raad aan UO Reclassering om cijfers over het aantal afgeronde en niet afgeronde taakstraffen te verstrekken hebben geen resultaat opgeleverd.

Afhandeling afloopbericht

Het OM kan op grond van artikel 1:49, eerste lid, van het WvSr bij het niet of niet naar behoren verrichten van de taakstraf de tenuitvoerlegging van de vervangende hechtenis bevelen en geeft hiervan kennis aan de veroordeelde. Op grond van art. 1:49, derde lid, van het WvSr kan de veroordeelde een bezwaarschrift tegen de kennisgeving indienen.

Als een veroordeelde de taakstraf niet afrondt, heeft dit in de praktijk geen gevolgen voor hem. Het OM stelt dat de organisatie onvoldoende personele capaciteit heeft om de negatieve afloopberichten af te handelen.

Uit het onderzoek blijkt dat het weleens voorkomt dat personen, woonachtig in Nederland, die in Curaçao zijn veroordeeld tot een taakstraf deze straf in Nederland wensen uit te voeren. De UO Reclassering heeft daarom met de Reclassering in Nederland afgesproken dat in zulke gevallen de UO Reclassering een verzoek daartoe bij het OM indient. Na accordering door het OM draagt de UO Reclassering de zaak over aan de Reclassering Nederland. Nadat de veroordeelde de werkstraf heeft voltooid, stuurt de Reclassering Nederland een afloopbericht naar de UO Reclassering.

In de praktijk duurt het, volgens een respondent, evenwel lang voordat de UO Reclassering een schriftelijke reactie van het OM ontvangt. Het komt soms voor dat het OM een reactie stuurt, nadat de termijn waarbinnen de taakstraf moet zijn voltooid is verlopen en het komt zelfs voor dat het OM niet reageert.

Het OM kon niet aangeven of deze informatie klopt.

Voor wat betreft de leerstraffen beperkt de UO Reclassering zich tot de agressieregulatie training en de sociale vaardigheidstraining. De financiële middelen voor het laten uitvoeren van leerstraffen zijn beperkt, aldus de respondenten. Vanwege het heersende financiële tekort kan de UO Reclassering de leerstraffen niet meteen laten uitvoeren. Er moeten immers externe partners worden ingehuurd om de trainingen te geven. Reclasseringswerkers zouden zelf die trainingen kunnen verzorgen, maar dat gaat dan ten koste van de andere werkzaamheden, aldus de respondent.

4. Executie van geldboete en de betaling van schadevergoeding

4.1. Geldboetes

Opgelegde geldboetes dienen zo snel mogelijk te worden geëxecuteerd. De procedure tot executie van een geldboete bestaat uit de hiernavolgende fasen. Alle fasen worden door en bij het OM uitgevoerd.

Fase	Actie
1.	Ontvangst onherroepelijk vonnis.
2.	Betekening c.q. mededeling aan veroordeelde.
3.	Inningsfase.
4.	(bij niet betaling) Incassofase.
5.	(bij niet betaling) Vordering tenuitvoerlegging vervangende hechtenis.

De procedure tenuitvoerlegging geldboetes is in de Aanwijzing executie OM Curaçao uiteengezet.

Ontvangst vonnis

De Executiekamer van het OM ontvangt de vonnissen, waarin een geldboete is opgelegd van het GEA dan wel van het Hof. Het OM is gelet op artikel 1:54, eerste lid, van het WvSr belast met de tenuitvoerlegging van het vonnis.

Betekening c.q. mededeling aan veroordeelde

De Executiekamer is verantwoordelijk voor de betekening dan wel mededeling van het vonnis aan de veroordeelde.

Inningsfase

Voor de inning van geldboetes is het van belang dat het OM beschikt over een geautomatiseerde procedure waarbij de omvang van het verschuldigde bedrag en de datum waarop deze uiterlijk moet zijn voldaan automatisch worden gegenereerd. Als een veroordeelde de opgelegde geldboete niet binnen de daarvoor gestelde termijn in zijn geheel heeft voldaan, maant het OM de veroordeelde op basis van artikel 1:57 van het WvSr schriftelijk aan tot betaling. Het OM legt de veroordeelde dan een eerste wettelijke verhoging op. Als het verschuldigde bedrag na verloop van de bij de aanmaning gestelde termijn geheel of ten dele onbetaald is gebleven, legt het OM ingevolge artikel 1:57, tweede lid, van het WvSr, een tweede wettelijke verhoging op.

Incassofase (bij niet betaling)

Reageer de veroordeelde in de inningsfase niet door betaling, dan gaat de zaak door naar de incassofase. In dit kader dient het OM te beschikken over bevoegde personen die al dan niet door

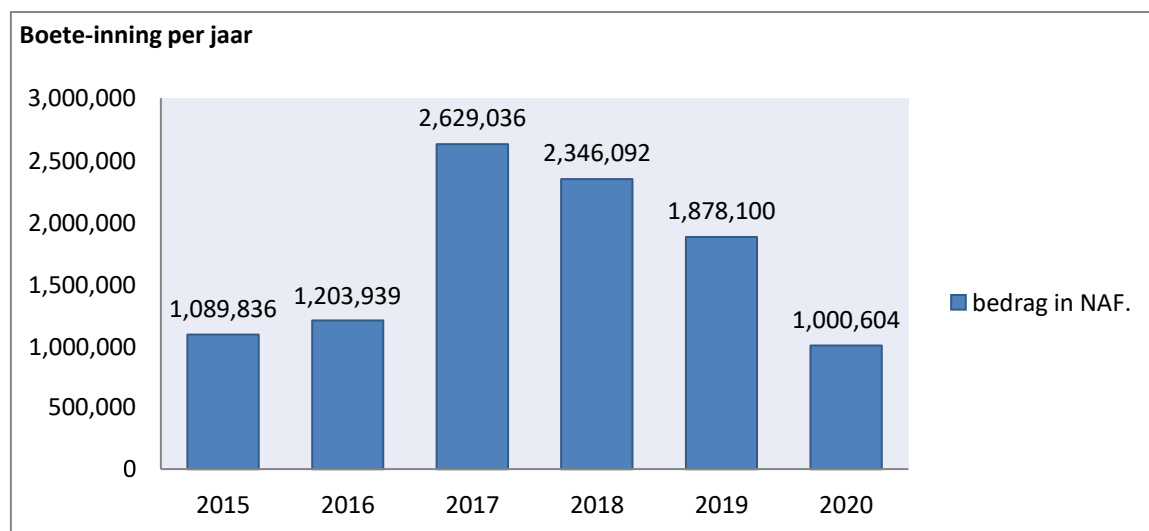
het opleggen van beslag de uitstaande boetes kunnen incasseren. In de incassofase wordt een lokale instantie belast met de executie van vonnissen.

Het OM constateert dat veroordeelden vaak meerdere openstaande boetes hebben, maar naar hun eigen zeggen geen geld hebben om deze te betalen.

Wanneer een persoon zowel tot een vrijheidsstraf als tot een geldboete is veroordeeld, probeert het OM al tijdens de executie van de vrijheidsstraf vast te stellen of de geldboete –eventueel via een incassotraject– geïnd kan worden.

Een knelpunt bij de incassofase, zo delen respondenten mede, is dat het OM niet over civiele deurwaarders beschikt. Het OM leidt op dit moment medewerkers op tot deurwaarders, zodat zij over een aantal jaren gekwalificeerd zijn om beslag te leggen.

Deze grafiek uit het jaarverslag 2020 van het Parket in eerste aanleg van Curaçao biedt een overzicht van de geïnde boetes tussen 2015 en 2020. De cijfers over het jaar 2021 zijn nog niet gepubliceerd.

Volgens het jaarverslag 2020 van het OM Curaçao is de jaarlijkse target gesteld op 1.8 miljoen guldens. De Raad constateert een piek in 2017. Het bedrag aan geïnde boetes is over de jaren 2018, 2019 en 2020 gedaald. Deze daling is volgens het OM te wijten aan de slechte economische omstandigheden. In 2020 heeft de Covid-19 crisis een grote impact gehad op de betalingscapaciteit van de veroordeelde overtreeders.

Geïnterviewden hebben tijdens het onderzoek te kennen gegeven dat het OM om de inning van de boetes te verbeteren personen die openstaande boetes hebben en die van plan zijn naar het

buitenland te gaan, ter plekke bij de luchthaven hun boetes laten betalen. Het OM is daarnaast ook voornemens de mogelijkheden tot het opleggen van loonbeslag te onderzoeken²⁸.

Vordering tenuitvoerlegging vervangende hechtenis (bij niet betaling)

Als de veroordeelde het verschuldigde bedrag niet of niet volledig betaald, kan de rechter op grond van artikel 1:58 van het WvSr bevelen dat de vervangende hechtenis wordt toegepast.

4.2. Schadevergoeding ten behoeve van het slachtoffer

De Aanwijzing executie OM Curaçao beschrijft de procedure tenuitvoerlegging van schadevergoedingsmaatregelen. Schadevergoedingsmaatregelen dienen zo snel mogelijk te worden geëxecuteerd.

De executie van deze maatregel bestaat uit de volgende fasen:

Fase	Actie
1.	Ontvangst onherroepelijk vonnis.
2.	Betekening vonnis aan de veroordeelde.
3.	Inningsfase.
3.	Incassofase.

Ontvangst vonnis

De Executiekamer van het OM ontvangt de vonnissen waarin de schadevergoedingsmaatregel is opgelegd van het GEA dan wel van het Hof. Het OM is gelet op artikel 1:78, eerste lid, van het WvSr belast met de tenuitvoerlegging van deze maatregel.

Betekening vonnis aan de veroordeelde

De Executiekamer is verantwoordelijk voor de betekening dan wel mededeling van het vonnis aan de veroordeelde. Volgens de aanwijzing van het OM moet het OM tenminste 3x per jaar proberen om nog niet onherroepelijke uitspraken waarbij een schadevergoedingsmaatregel is opgelegd, in persoon te betekenen. De tenuitvoerlegging van de schadevergoedingsmaatregel start in beginsel tijdens detentie. Bij veroordeelden die niet gedetineerd zijn start de tenuitvoerlegging zo snel mogelijk nadat het vonnis onherroepelijk is geworden.

Inningsfase

Deze fase is in beginsel gelijk aan de inningsfase bij de procedure tot executie van een geldboete (zie paragraaf 4.1)

Wanneer het vonnis in persoon is betekend, volgt direct na het vonnis een eerste aanmaning, waarbij het oorspronkelijk opgelegde bedrag van de schadevergoeding wordt verhoogd. Bij de

²⁸ Jaarplan 2021 Parket in eerste aanleg Curaçao

tweede aanmaning wordt het bedrag wederom verhoogd. Ingeval de benadeelde partij een natuurlijke persoon is, kan het Ministerie van Justitie op grond van artikel 1:79, zesde lid, van het WvSr-op verzoek van het OM- na het verstrijken van de 8 maanden na de dag waarop het vonnis onherroepelijk is geworden een voorschot van maximaal fl. 5.000,- aan de benadeelde partij betalen. Ingeval de schadevergoeding door het Ministerie van Justitie aan de benadeelde partij is voorgeschoten, wordt het bedrag dat de veroordeelde ten behoeve van de benadeelde partij moet betalen met 20% verhoogd.

Incassofase

Deze fase is gelijk aan de inningsfase bij de procedure tot executie van een geldboete (zie paragraaf 4.1)

Wanneer de innings- en incassofase niet het beoogde resultaat hebben opgeleverd, gaat het OM over tot het executeren van de vervangende hechtenis. In dat geval blijft de betalingsverplichting bestaan²⁹.

In geval de veroordeelde al vastzit, executeert het OM de vervangende hechtenis direct nadat de veroordeelde de gevangenisstraf heeft uitgezeten.

Veroordeelden geven vaak aan het Team Executie van het OM te kennen, dat zij geen geld hebben om te voldoen aan de opgelegde maatregel.

Volgens het Jaarverslag 2014 van het Parket in eerste aanleg Curaçao zijn er in dat jaar 30 strafzaken behandeld met een schadevergoedingsmaatregel. Ook het aantal verstuurd aanmaningen en het openstaande bedrag aan schadevergoeding wordt vermeld in dat jaarverslag. Voorts wordt daarin gemeld dat de betaling van schadevergoeding door de veroordeelden moeizaam verliep. Het Ministerie van Justitie zou daarvoor fondsen beschikbaar stellen.

De Raad constateert dat de jaarverslagen van de daaropvolgende jaren geen informatie betreffende betaling van schadevergoeding aan benadeelde partijen bevat. Er ontbreekt informatie over vonnissen waarin schadevergoeding is opgelegd alsmede informatie omtrent daadwerkelijk geïnde en uitgekeerde vergoedingen. Het OM heeft de Raad te kennen gegeven dat het van de veroordeelden weinig geld kan innen omdat de veroordeelden de opgelegde schadevergoeding niet kunnen of willen betalen. Wanneer de innings- en incassofase niet voldoende financieel resultaat hebben opgeleverd, wordt overgegaan tot de tenuitvoerlegging van de vervangende hechtenis. De tenuitvoerlegging van de vervangende hechtenis heft de verplichting ingevolge de maatregel tot schadevergoeding ten behoeve van het slachtoffer niet op.

²⁹ Jaarverslag 2019 van het Parket in eerste Aanleg Curaçao

5. Executie van maatregelen

5.1. Plaatsing in een psychiatrische inrichting

Reeds in het onderzoek uit 2014 heeft de Raad geconstateerd dat er geen richtlijnen voor de uitvoering van deze maatregel zijn opgesteld. Ten tijde van dit onderzoek waren die richtlijnen nog niet opgesteld.

De fasen van de procedure tot executie van de maatregel plaatsing in een psychiatrische inrichting zijn als volgt:

Fase	Actie	Organisatie
1.	Ontvangst onherroepelijk vonnis en doorsturen naar de psychiatrische inrichting.	OM
2.	Completering van het dossier.	Psychiatrische inrichting
3.	Plaatsing en verpleging.	Psychiatrische inrichting
4.	Afronden behandeling en versturen afloopbericht.	Psychiatrische inrichting

Ontvangst onherroepelijk vonnis en doorsturen naar de psychiatrische inrichting

De rechter gelast in een vonnis op grond van artikel 1:80 van het WvSr dat een veroordeelde in een psychiatrische inrichting zal worden geplaatst voor een termijn van een jaar. Deze maatregel wordt opgelegd als een veroordeelde een strafbaar feit wegens de gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestvermogens niet kan worden toegerekend. Het OM ontvangt dit onherroepelijke vonnis van het GEA dan wel van het Hof.

Voor de executie van deze maatregel is het van belang dat Curaçao de beschikking heeft over een daarvoor geëquipeerde instelling. Het OM stuurt dit vonnis zo snel mogelijk door naar de psychiatrische inrichting waar veroordeelde kan worden geplaatst ter behandeling.

Completering van het dossier

De psychiatrische inrichting completeert het dossier door de nodige gegevens betreffende de personalia van de veroordeelde en diens strafrechtelijke voorgeschiedenis bij het OM op te vragen en aan het dossier toe te voegen.

Plaatsing en verpleging

De Capriles Kliniek is van mening dat zij een zorginstelling is, waarbij het verlenen van zorg centraal staat. Dat neemt niet weg dat zij bereid is personen op basis van een strafvonnis op te nemen en te behandelen. De nadruk van de duur van het verblijf zal dan vooral liggen op hetgeen noodzakelijk is voor de behandeling.

Afronden behandeling en versturen afloopbericht

De inrichting ontslaat de veroordeelde nadat de duur van de plaatsing is verstreken en verstuurt een afloopbericht naar het OM.

5.2. Terbeschikkingstelling

De fasen van de procedure van de procedure tot executie van de maatregel terbeschikkingstelling zijn als volgt:

Fase	Actie	Organisatie
1.	Ontvangst onherroepelijk vonnis en doorsturen naar de tbs-kliniek.	OM
2.	Completering van het dossier.	Psychiatrische inrichting
3.	Plaatsing en verpleging.	Psychiatrische inrichting
4.	Afronden behandeling en versturen afloopbericht.	Psychiatrische inrichting

Ontvangst onherroepelijk vonnis en doorsturen naar de tbs-kliniek

Het OM ontvangt het onherroepelijke vonnis van het GEA dan wel van het Hof waarin de rechter op grond van artikel 1:81 van het WvSr de ter beschikking stelling van de veroordeelde heeft gelast. De rechter kan deze maatregel gelasten bij de verdachte bij wie tijdens het begaan van het feit gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van de geestvermogens bestond. De rechter kan op grond van artikel 1:82 van het WvSr bevelen dat de ter beschikking gestelde van overheidswege wordt verpleegd, als de veiligheid van anderen dan wel de algemene veiligheid van personen of goederen de verpleging vereist. Voor de executie van deze maatregel dient Curaçao de beschikking te hebben over een door de minister van Justitie aangewezen inrichting hier te lande dan wel in een elders in het Koninkrijk aangewezen inrichting³⁰. Het OM stuurt dit vonnis zo snel mogelijk door naar deze inrichting.

Completering van het dossier

De tbs-kliniek completeert het dossier door de nodige gegevens betreffende de personalia van de veroordeelde en zijn strafrechtelijke voorgeschiedenis bij het OM op te vragen en aan het dossier toe te voegen.

³⁰ Artikel 1:84 van het Wetboek van Strafrecht

Plaatsing en verpleging

De tbs-kliniek regelt de plaatsing van de veroordeelde en informeert de Executiekamer van het OM daarover. De veroordeelde wordt ter behandeling in de kliniek opgenomen. Op grond van artikel 1:83 van het WvSr ziet de minister van Justitie toe, dat de ter beschikking gestelde die van overheidswege wordt verpleegd de nodige behandeling krijgt. De kliniek stelt een verplegings- en behandelingsplan op.

Evenals in zijn onderzoek uit 2014 constateert de Raad in dit onderzoek dat de maatregel terbeschikkingstelling zelden wordt opgelegd omdat er nog steeds geen tbs-kliniek is in Curaçao. Deze maatregel kan ook niet in Nederland worden tenuitvoergelegd omdat, zo geven respondenten aan, Nederland niet bereid is om tbs-veroordeelden van Curaçao over te nemen. Tbs-veroordeelden worden daarom in de Forensische Observatie Behandelafdeling (FOBA) van het SDKK opgenomen alwaar zij door een psychiater en een psycholoog worden geobserveerd.

In een vonnis van het Hof³¹ heeft de rechter het volgende geoordeeld:

“Het Hof stelt met het oog op de tenuitvoerlegging van de maatregel van TBS echter vast, dat, hoewel deze maatregel inmiddels bijna tien jaar geleden in de wet is opgenomen, het ervoor moet worden gehouden dat het land Curaçao ernstig in gebreke is met het treffen van de daarvoor noodzakelijke voorzieningen. Als gevolg daarvan komt de tenuitvoerlegging van de maatregel van TBS met verpleging van overheidswege in de praktijk erop neer dat daartoe veroordeelden in het SDKK op de FOBA-afdeling worden gehuisvest, alwaar zij weliswaar medicatie ontvangen, maar overigens een op maat gesneden behandeling achterwege blijft.”

Afronden behandeling en versturen afloopbericht

Wanneer de duur van de terbeschikkingstelling is verstreken, ontslaat de inrichting, de veroordeelde en verstuurt een afloopbericht naar het OM.

³¹ <http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:OGHACMB:2021:211>

6. Analyse

Gelet op de onderzoeksbevindingen komt de Raad in dit hoofdstuk tot beantwoording van de deelvragen en tenslotte ook tot beantwoording van de hoofdvraag.

In welke mate voldoet de procedure voor de executie van vrijheidsstraffen aan de gestelde normen?

Uit het onderzoek blijkt dat het SDKK geen procedure voor de executie van vrijheidsstraffen heeft vastgelegd. De Raad is van oordeel dat het gebrek aan werkprocedures ten koste gaat van de uniformiteit en helderheid bij de uitvoering van de werkzaamheden.

De Raad is van oordeel dat het zowel handmatig als digitaal berekenen van de datum v.i. en de datum waarop veroordeelden het SDKK onder ET kunnen verlaten niet efficiënt is. Er kan immers worden volstaan met computerprogramma's om deze data te berekenen en de juistheid ervan te controleren.

Naar het oordeel van de Raad is het van belang dat de vrije voeters zo snel mogelijk nadat hun vonnissen onherroepelijk zijn geworden, worden opgeroepen om hun vrijheidsstraffen uit te zitten. Vrijheidsstraffen moeten immers zo snel mogelijk worden geëxecuteerd. De Raad realiseert zich dat het OM afhankelijk is van de beschikbare celcapaciteit. Toch is de Raad van mening dat het niet redelijk is om een veroordeelde jaren na het onherroepelijk worden van het vonnis op te roepen om de straf uit te zitten. De veroordeelde heeft op dat moment mogelijk zijn leven hervat en is wellicht werkzaam en/of heeft een gezin. Het uitzitten van de straf die jaren terug werd opgelegd, gaat in een dergelijk geval voorbij aan een van de voornaamste doelen van strafoplegging, te weten resocialisatie. Vanuit een ander invalshoek (slachtoffer) bezien, blijft in dat geval ook de nodige vergelding uit. Daarom is het van belang dat vonnissen binnen redelijke termijn worden uitgevoerd. In een dergelijk geval kan een veroordeelde op grond van artikel 611, eerste lid, van het WvSv een gratieverzoek indienen. Het gratieverzoek schort de tenuitvoerlegging of ingang van de straf waarvan gratie wordt verzocht op, totdat op het verzoek is beschikt.

De Raad is van mening dat een effectiever strafbeleid moet worden overwogen zodat beter wordt voldaan aan een snelle strafexecutie. Dit, in verband met het vertrouwen dat de samenleving mag hebben in de rechtshandhaving. Verruiming van de wettelijke mogelijkheden om een taakstraf op te leggen behoort naar het oordeel van de Raad in deze tot één van de opties. De rechter kan bijvoorbeeld een taakstraf opleggen waarbij de veroordeelde een geringe vergoeding ontvangt voor het verrichten van arbeid.

De Raad acht het positief dat het SDKK meer aandacht besteedt aan de resocialisatie van de gedetineerden. De Raad heeft kennisgenomen van het nieuwe beleid langgestraften en juicht dit toe. Dit beleid kan een positieve bijdrage leveren aan de resocialisatie van de betreffende gedetineerden.

Het WvSr bepaalt dat een veroordeelde voorwaardelijk in vrijheid gesteld wordt wanneer hij twee derde gedeelte van de vrijheidsstraf heeft ondergaan.

De Raad heeft geconstateerd dat de UO Reclassering doorgaans tijdens de verlofperiode, na afloop van het ET, geen toezicht houdt op de naleving van de voorwaarden vanwege personeelstekort en het ontbreken van instrumenten om aan het toezicht invulling te kunnen geven. De Raad is van oordeel dat een oplossing gezocht moet worden voor het gebrek aan de gestelde personele en materiële middelen. De UO Reclassering moet de betreffende bepalingen nakomen en moet daarom nagaan of de veroordeelden de algemene voorwaarden alsmede de eventueel opgelegde bijzondere voorwaarden voor verlof nakomen.

De nieuwe, moderne ET bandjes zijn naar het oordeel van de Raad een goede aanwinst voor justitie en dragen bij aan de executie van het ET.

Gelet op het bovenstaande komt de Raad tot het oordeel dat de uitvoering van de procedure voor de executie van vrijheidsstraffen niet aan de gestelde normen voldoet.

In welke mate voldoet de procedure voor de executie van een taakstraf aan de gestelde normen?

De Raad vindt het positief dat zowel het OM als de UO Reclassering de procedures voor de executie van taakstraffen hebben vastgelegd.

Bij de fase waarin controle plaatsvindt, constateert de Raad dat de procedure niet altijd geheel volgens de wettelijke regels verloopt. Het feit dat de veroordeelden geen gevolgen ondervinden bij niet afronding van de taakstraf, leidt ertoe dat de situatie niet verandert. Het is dus aan het OM, dat op basis van artikel 1:47 van het WvSr belast is met het toezicht op de uitvoering van de taakstraf, om (bij de fase afhandeling afloopbericht) op grond van artikel 1:49, eerste lid, van het WvSr de tenuitvoerlegging van de vervangende hechtenis te vorderen.

De Raad is van oordeel dat het toezicht van het OM op de uitvoering van taakstraffen moet worden aangescherpt en voorts dat het OM zijn bevoegdheden, die overigens ook in de Aanwijzing Executie zijn opgenomen, moet uitoefenen. Naar het oordeel van de Raad moet het OM een oplossing zoeken voor de gestelde onvoldoende personele capaciteit.

Voor wat betreft de leerstraffen is de Raad van oordeel dat het gebrek aan financiële middelen niet per definitie tot stagnatie in de executie van leerstraffen moet leiden. De Raad heeft reeds in het

verleden aangegeven dat de beperkte financiële middelen zo doelmatig mogelijk moeten worden aangewend³². Wellicht zou in dit kader binnen de overheid gezocht kunnen worden naar bekwame krachten die kunnen worden ingezet voor het verzorgen van de trainingen.

Gelet op de genoemde tekortkomingen komt de Raad tot de conclusie dat de uitvoering van de procedure voor de executie van een taakstraf niet aan de gestelde normen voldoet.

In welke mate voldoet de procedure voor de executie van een geldboete aan de gestelde normen?

De Raad juicht toe de inspanningen van het OM om het programma dat gebruikt wordt voor de executie van geldboetes te moderniseren.

Ook vindt de Raad het positief dat het OM met nieuwe plannen komt om zoveel mogelijke opgelegde geldboetes te innen. In dit kader is het toe te juichen dat het OM, vooruitlopend op deze nieuwe plannen, de betrokken personeelsleden de nodige scholingsmogelijkheden aanbiedt.

De geïnde bedragen over de jaren 2018, 2019 en 2020 zijn gedaald. Uit artikel 1:55 van het WvSr volgt dat de rechter bij de vaststelling van het bedrag van de geldboete rekening houdt met de draagkracht van de verdachte. Naar het oordeel van de Raad moet het OM -ondanks de gestelde persoonlijke financiële toestand van veroordeelde- daarom toch blijven proberen het verschuldigde bedrag aan geldboetes te innen.

Op grond van de bevindingen over de uitvoering van de procedure voor de executie van geldboete komt de Raad tot het oordeel dat deze procedure aan de gestelde normen voldoet.

In welke mate voldoet de procedure voor de betaling van schadevergoeding ten behoeve van het slachtoffer aan de gestelde normen?

De procedure voor de betaling van schadevergoeding ten behoeve van het slachtoffer is vastgelegd. De Raad merkt wel op dat de jaarverslagen van het OM weinig tot geen informatie bevatten over de opgelegde schadevergoedingsmaatregel en de op grond daarvan geïnde en uitgekeerde vergoedingen. De Raad is van oordeel dat mede ter beoordeling van de effectiviteit en transparantie van de procedure, de informatie over executie van de schadevergoedingsmaatregel moet worden bijgehouden zodat dit onder meer door de Raad kan worden geraadpleegd.

De Raad is daarom van oordeel dat de uitvoering van de procedure voor de betaling van schadevergoeding ten behoeve van het slachtoffer dient te worden aangescherpt.

³² Zie bijvoorbeeld De Staat van de Rechtshandhaving Curaçao 2019 (pagina 10)

In welke mate voldoet de procedure voor de plaatsing in een psychiatrische inrichting aan de gestelde normen?

Zoals al aangegeven in paragraaf 5.1, regelt het WvSr de maatregel plaatsing in een psychiatrische inrichting. Verder zijn er geen richtlijnen voor de uitvoering opgesteld. Als gevolg hiervan is het niet duidelijk hoe wordt omgegaan met deze maatregel.

De Capriles Kliniek stelt dat zij bereid is personen op basis van een strafvonnis op te nemen en te behandelen. Ook stelt zij dat de nadruk van de duur van het verblijf dan vooral zal liggen op hetgeen noodzakelijk is voor de behandeling. Artikel 1:80 van het WvSr daarentegen bepaalt dat deze maatregel voor een termijn van een jaar wordt opgelegd.

Dit brengt naar het oordeel van de Raad met zich mee dat moet worden geconcludeerd dat de procedure voor de plaatsing in een psychiatrische inrichting niet aan de gestelde normen voldoet.

In welke mate voldoet de procedure voor de terbeschikkingstelling aan de gestelde normen?

Aangezien door de Raad ook in dit onderzoek is geconstateerd dat er nog geen faciliteit is gecreëerd voor de executie van de tbs-maatregel is, komt de Raad ten aanzien van deze vraag tot dezelfde conclusie als in zijn rapport uit 2014. De uitvoering van de toepasselijke wetgeving, zoals uiteengezet in paragraaf 5.2 is nog altijd deficiënt. Dit baart de Raad zorgen. Immers, het vertrouwen dat de samenleving, in het bijzonder de burgers, de slachtoffers en de veroordeelden mogen hebben in de rechtshandhaving wordt hierdoor geschaad.

De uitvoering van de procedure voor de terbeschikkingstelling voldoet naar het oordeel van de Raad niet aan de gestelde normen. Dit is gelet op het beoogde doel van de maatregel maatschappelijk onverantwoord.

In hoeverre voldoen de procedures van de executie van strafvonnissen aan de daarvoor gestelde normen?

Rekening houdend met de bevindingen en het oordeel van de Raad op de deelvragen komt de Raad tot de eindconclusie dat de uitvoering van de procedures van de executie van de strafvonnissen nog in onvoldoende mate voldoen aan de daarvoor gestelde normen.

7. Aanbevelingen

Aan de minister van Justitie

Algemeen:

1. Stel richtlijnen op ten aanzien van de uitvoering van de maatregel plaatsing in een psychiatrische inrichting.
2. Tref al dan niet in samenwerking met de andere landen van het Koninkrijk noodzakelijke voorzieningen voor de tenuitvoerlegging van de maatregel van tbs.
3. Draag zorg voor adequate personele voorzieningen in kwantiteit en kwaliteit bij het OM, bij het SDKK en bij de UO Reclassering.

Ten aanzien van het Sentro di Detenshon i Korekshon Kòrsou

1. Draag zorg voor vastlegging van de procedure executie vrijheidsstraffen.

Ten aanzien van de Uitvoeringsorganisatie Reclassering

1. Hou toezicht op de naleving van de voorwaarden gedurende de gehele verlofperiode.

Ten aanzien van het Openbaar Ministerie

1. Draag zorg voor het houden van adequaat toezicht op de executie van strafvonnissen bij de UO Reclassering.
2. Maak afspraken met het SDKK over het beschikbaar stellen en houden van cellen voor de vrije voeters.
3. Hou de informatie over de executie van de schadevergoedingsmaatregel bij.
4. Beveel de tenuitvoerlegging van de vervangende hechtenis als de veroordeelde de opgelegde taakstraf niet naar behoren verricht of heeft verricht.
5. Stel termijnen vast voor de procedure executie van vrijheidsstraffen en taakstraf.
6. Draag zorg voor het bijhouden van cijfers van de al dan niet afgeronde taakstraffen.

Bijlage I Aanwijzing executie Openbaar Ministerie Curaçao

2017

AANWIJZING EXECUTIE OPENBAAR MINISTERIE CURAÇAO

1 OKTOBER 2017

INHOUDSOPGAVE

Hoofdstuk 1 Inleiding	1
Hoofdstuk 2 De verantwoordelijkheid van het Openbaar Ministerie.....	3
Hoofdstuk 3 Taken en werkprocessen Executiekamer	6
Hoofdstuk 4 Tenuitvoerlegging van vrijheidsstraffen	8
Hoofdstuk 5 Tenuitvoerlegging van taakstraffen	15
Hoofdstuk 6 Tenuitvoerlegging van geldboetes, schadevergoedings- en ontnemingsmaatregelen, ontnemingsschikkingen.....	19
Hoofdstuk 7 Voorwaardelijke Invrijheidstelling.....	31
Hoofdstuk 8 Verzoeken slachtoffers	35
Hoofdstuk 9 Tenuitvoerlegging van vrijheidsstraf, vervangende hechtenis, lijfsdwang en gijzeling en de taak van de politie rol van de politie	36
Hoofdstuk 10 Tijdelijk onderbreken van de straf of verlaten van de gevangenis	38
Hoofdstuk 11 Gratie	40

BIJLAGEN

Bijlage 1 Brief zelfmelder.....	41
---------------------------------	----

Gebruikte definities

<i>Veroordeelde</i>	Degene jegens wie een vonnis is verleend.
<i>Bestrafte</i>	Degene jegens wie een strafbeschikking is uitgevaardigd.
<i>Bruto strafduur</i>	Het onvoorwaardelijk deel van de vrijheidsstraf zonder aftrek van het eventueel ondergane voorarrest dan wel voorwaardelijke invrijheidsstelling.
<i>Inningsfase</i>	De fase van executie waarin aan een veroordeelde/bestrafte een aanschrijving of strafbeschikking en aanmaningen wordt (worden) gezonden, tot op het moment waarop de betaling is verricht dan wel de daartoe verleende termijn(en) is/zijn verstreken.
<i>Incassofase:</i>	De fase die intreedt als in de inningsfase geen (volledige) betaling is verricht. In deze fase kan met of zonder dwangbevel beslag worden gelegd op de goederen van de veroordeelde/bestrafte. Tevens kan ten aanzien van een veroordeelde door middel van een arrestatiebevel vervangende hechtenis of - na een op vordering van de officier van justitie verkregen machtiging - lijfswang worden ten uitvoer gelegd. Ten aanzien van een bestrafte kan een machtiging gijzeling worden gevorderd en kan gijzeling na verkregen machtiging ten uitvoer worden gelegd. Voor zowel veroordeelde als bestrafte geldt dat zij kunnen worden gesignaleerd.
<i>OH</i>	Onherroepelijk. Dit betekent dat tegen het vonnis/arrest geen gewoon rechtsmiddel meer openstaat.

HOOFDSTUK 1 | INLEIDING

De tenuitvoerlegging van de door de rechter of de officier van justitie opgelegde straffen en maatregelen of door de officier van justitie gedane schikkingen en transactievoorstellen vormt het sluitstuk van de gehele strafrechtsketen. In het kader van een geloofwaardige rechtshandhaving is het van belang dat de executie van rechterlijke beslissingen en de strafbeschikkingen en de toepassing van de voorwaarden verbonden aan de voorwaardelijke invrijheidstelling snel, uniform en zoveel mogelijk aansluitend plaatsvindt. Als rechterlijke beslissingen niet ten uitvoer worden gelegd kan men tot de conclusie komen dat rechterlijke beslissingen noch de procedure waarde hebben.

De tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen geschiedt op last van het Openbaar Ministerie (artikel 605 Wetboek van Strafvordering). Volgens het systeem van de wet zoals neergelegd in bovengenoemde wettelijke bepaling en de daarop volgende bepalingen neemt de officier van justitie een vorenstaande positie in.¹

Deze afspraken en het beleid inzake de executie zijn neergelegd in deze aanwijzing.

Deze aanwijzing heeft betrekking op de executie van:

- onherroepelijke vonnissen/arresten;
- taakstraffen inclusief taakstraftransacties;
- geldboetes en betalingsregelingen opgelegd in een vonnis of arrest dan wel bij strafbeschikking;
- toepassing voorwaardelijke invrijheidsstelling;
- schadevergoedingsmaatregelen;
- ontnemingsmaatregelen en

¹ Groenhuizen en Knigge, 2001, p.11, M.S. Groenhuijsen & G. Knigge (red.), Het onderzoek ter terechtzitting. Eerste interimrapport onderzoeksproject Strafvordering 2001, Deventer: Gouda Quint 2001.

- ontnemingsschikkingen.

Deze aanwijzing heeft betrekking op de formeel-wettelijke verantwoordelijkheid van het Openbaar Ministerie, de taken en werkprocessen van de Executiekamer en informatieverstrekking.

HOOFDSTUK 2 | DE VERANTWOORDELIJKHEID VAN HET OPENBAAR MINISTERIE

2.1 INLEIDING

Ingevolge artikel 605 van het Wetboek van Strafvordering geschiedt de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen op last van het Openbaar Ministerie. Artikel 608 van het Wetboek van Strafvordering bepaalt dat het Openbaar Ministerie voor de tenuitvoerlegging van rechterlijke of eigen beslissingen de nodige bijzondere of algemene last kan geven aan de deurwaarders en aan de ambtenaren van politie, alsmede voor de tenuitvoerlegging aan boord van een Nederlands-Antilliaans schip dan wel op een bij landsbesluit aangewezen installatie ter zee aan de schipper, een en ander voor zover het volkenrecht en het interregionale recht dit toelaten. Voor de tenuitvoerlegging van bevelen tot inbeslagneming en teruggave van onroerende goederen wordt de bijzondere last tot de deurwaarder gericht.

De tenuitvoerlegging of ingang van straffen wordt ex. artikel 610 van het Wetboek van Strafvordering opgeschort gedurende acht dagen volgende op de dag waarop het vonnis, waarbij zij zijn opgelegd, in kracht van gewijsde is gegaan. Ingevolge artikel 612 kan de artikelen 610, opschorting na kracht van gewijsde en 611, gratie buiten toepassing blijven,

- a. indien de veroordeelde te kennen geeft de opschorting van de tenuitvoerlegging of ingang van de straf niet te wensen;
- b. indien, voor zover het betreft vrijheidsstraffen, op het tijdstip dat het vonnis in kracht van gewijsde gaat, de veroordeelde zich ter zake van het feit waarvoor hij bij dat vonnis is veroordeeld, in voorlopige hechtenis bevindt.

2.2 DE EXECUTIEKAMER

De Executiekamer van de afdeling Executie en Ondersteuning van het Openbaar Ministerie is belast met de executie van vrijheidsstraffen, geldboetes, schadevergoedings- en ontnemingsmaatregelen. De Executiekamer is belast met de logistieke ondersteuning waaronder registratie en proces/termijnbewaking van de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraffen en taakstraffen van minderjarigen en meerderjarigen en met het toezicht op de voorwaarden verbonden aan de voorwaardelijke invrijheidsstelling.

De Executiekamer legt in een geautomatiseerd systeem de gegevens vast omtrent verzending of uitreiking van de aktes ter betekening van oproepingen, strafbeschikkingen en de inning en incasso van geldboetes, schadevergoedings- en ontnemingsmaatregelen en de tenuitvoerlegging van vrijheidsstraffen, taakstraffen van minderjarigen en meerderjarigen en de voorwaarden verbonden aan de voorwaardelijke invrijheidsstelling.

De Executiekamer draagt zorg voor de te betekenen vonnissen aan personen die gedetineerd zijn in de gevangenis en ook die op vrije voeten zijn. De Executiekamer is verantwoordelijk voor het vorderen van de herroeping van de voorwaardelijke invrijheidsstelling.

2.3 AFBAKENING BEVOEGDHEDEN EXECUTIEKAMER

De Executiekamer behandelt de op de vrijheidsstraf betrekking hebbende correspondentie, voor zover dit binnen hun taakgebied valt.

De Executiekamer is bevoegd tot het verschaffen van informatie aan de Reclassering/Jeugdreclassering en de Gevangenis/Huis van Bewaring ten behoeve van een goede tenuitvoerlegging van vrijheidsbenemende straffen, uitvoering van de taakstraf van minderjarigen en meerderjarigen en het toezicht op de voorwaarden verbonden aan de voorwaardelijke invrijheidsstelling.

De coördinatie van de tenuitvoerlegging van voorlopige hechtenis, uitleveringsdetentie en aanhoudingen op internationale buitenlandse signaleringen blijft de verantwoordelijkheid van de officier belast met rechtshulpverzoeken.

2.4 INZET BIJZONDERE OPSPORINGSMETHODEN

Voor de inzet van bijzondere opsporingsmiddelen die ten behoeve van de executie worden ingezet geldt geen ondergrens voor wat betreft het strafrestant, behoudens de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit dan wel grenzen gesteld door regelgeving en jurisprudentie. De inzet van bijzondere opsporingsmethoden hebben met name ten doel de vindplaats van de veroordeelde te achterhalen met het oog op aanhouding van de veroordeelde.

HOOFDSTUK 3 | TAKEN EN WERKPROCESSEN EXECUTIEKAMER

3.1 INLEIDING

De Executiekamer van het Openbaar Ministerie, is de afdeling die in opdracht feitelijk de tenuitvoerlegging verzorgt van de rechterlijke beslissingen. De executie van de PIJ-maatregel en de Tbs-maatregel geschiedt ook door het Openbaar Ministerie.

3.2 TAKEN EN WERKPROCESSEN EXECUTIEKAMER

Alle vonnissen (extract, verkort of integraal) en arresten worden via de griffie van het Gerecht in Eerste Aanleg van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie via het e-mail adres: executiekamer@omcarib.org elektronisch gestuurd naar de Executiekamer van het Openbaar Ministerie ter executie. Deze vonnissen worden ook direct door de gevangenis, reclassering en jeugdreclassering digitaal ontvangen. De gevangenis, reclassering en jeugdreclassering kunnen kennis nemen van het vonnis, maar kunnen niet over gaan tot het executeren daarvan alleen nadat de Executiekamer het vonnis heeft gefiatteerd.

HOOFDSTUK 4. | TENUITVOERLEGGING VAN ONVOORWAARDELIJKE VRIJHEIDSTRAFFEN

4.1 INLEIDING

Aan de executie van vrijheidsstraffen wordt een zoveel mogelijk persoonsgerichte invulling gegeven. Hieruit vloeit voort dat de Executiekamer belast is met:

- de registratie en het beheer van uitstaande arrestatiebevelen van onherroepelijke, onvoorwaardelijk opgelegde vonnissen waarbij een vrijheidsstraf is opgelegd; het betreft hier ook de vonnissen van personen die uit andere hoofde gedetineerd zijn;
- de coördinatie van de tenuitvoerlegging van bovenbedoelde vonnissen;
- het verzenden en retour ontvangen van eerdergenoemde arrestatiebevelen aan en van de politie;
- het plaatsen en intrekken van signaleringen van vonnissen waarbij een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf is opgelegd via de politie;
- het fungeren als intermediair tussen de politie en de gevangenis waar het gaat om plaatsing van arrestanten.

4.2 OVERDRAGEN VAN VONNISSEN

Alle vonnissen inhoudende een veroordeling tot een vrijheidsstraf worden door de griffie van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie gestuurd per e-mail naar de Executiekamer van het Openbaar Ministerie. De vonnissen van alle veroordeelden die op het tijdstip van de veroordeling in voorlopige hechtenis zitten worden meteen geëxecuteerd.

Deze vonnissen worden door de Executiekamer zo spoedig mogelijk gefiatteerd overgedragen aan de gevangenis/huis van bewaring/jeugdinstelling en/of de reclassering/jeugdreclassering.

Nadat het vonnis geëxecuteerd is wordt het door de gedetineerden administratie van de gevangenis/huis van bewaring/jeugdinstelling en/of de reclassering/jeugdreclassering gestempeld met vermelding van de einddatum teruggestuurd naar de Executiekamer.

Alle vonnissen die geëxecuteerd zijn worden digitaal opgeslagen in de folder geëxecuteerd van het jaar waarin het vonnis werd uitgegeven.

4.3 UITGANGSPUNTEN BIJ DE TENUITVOERLEGGING VAN (VERVANGENDE) VRIJHEIDSSTRAFFEN

In het algemeen geldt ter zake de executie van vrijheidsstraffen/vervangende hechtenis de volgende volgorde van tenuitvoerlegging:

- vrijheidsbeneming als gevolg van schorsing van de voorwaardelijke invrijheidsstelling
- voortzetting van de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf als gevolg van gehele of gedeeltelijke herroeping van de voorwaardelijke invrijheidsstelling
- vrijheidsstraf
- vervangende hechtenis schadevergoedingsmaatregel
- vervangende hechtenis taakstraf
- vervangende hechtenis geldboete
- vervangende hechtenis bijkomende straf publicatie vonnis
- gijzeling als dwangmiddel in het kader van een geldboete opgelegd bij strafbeschikking

Afwijking van deze algemeen geldende volgorde van tenuitvoerlegging is in uitzonderingsgevallen mogelijk bijvoorbeeld bij maatwerk in het kader van een penitentiair programma.

Een schorsing of gehele/gedeeltelijke herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling alsook principale vrijheidsstraffen worden zo snel mogelijk ten uitvoer gelegd.

Naast de hierboven genoemde volgorde van tenuitvoerlegging hebben zaken die de rechtsorde ernstig hebben geschokt en/of waarbij een gevangenisstraf van meer dan 24 maanden zijn opgelegd voorrang. Bij deze zaken wordt prioriteit gegeven aan:

- moord cq. doodslag en/of gekwalificeerde doodslag;
- mishandeling de dood ten gevolge hebbende en/of met zwaar lichamelijk letsel als gevolg;
- ambtelijke corruptie en/of bestuurlijke integriteitsdelicten;
- mensenhandel en
- ernstige verkeerscriminaliteit (bijvoorbeeld meervoudige dood door schuld).

Tegen de toewijzing van de vordering tot gehele/gedeeltelijke herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling staat geen beroep open (tenzij zij deel uitmaakt van een uitspraak ter zake van andere strafbare feiten).

Vervangende hechtenis, lijfswang en gijzeling worden zoveel mogelijk aansluitend aan een reeds aangevangen principale vrijheidsstraf ten uitvoer gelegd.

Wanneer een persoon zowel tot een vrijheidsstraf als tot een geldboete is veroordeeld, probeert het Openbaar Ministerie al tijdens de executie van de vrijheidsstraf vast te stellen of de geldboete –eventueel via een incassotraject– geïnd kan worden tijdens de detentie. Ook de tenuitvoerlegging van een eventuele schadevergoedingsmaatregel start zoveel mogelijk reeds tijdens detentie.

De Korps Politie Curaçao geeft uitvoering aan de door het Openbaar Ministerie aangeboden executieopdrachten.

Het Openbaar Ministerie maakt in een convenant afspraken met de gevangenis en huis van bewaring over de beschikbare celruimte voor arrestanten.

4.4 ZELFMELDPROCEDURE EN UITSTEL ZELFMELDEN UITZITTEN GEVANGENISSTRAF

Het Openbaar Ministerie beoordeelt of een veroordeelde in aanmerking komt voor de zelfmeldprocedure. De beleidsregels met betrekking tot het zelfmeldbeleid zijn hieronder opgenomen.

Voor jeugdigen worden deze regels door het Openbaar Ministerie analoog toegepast met dien verstande dat uitgangspunt is dat ook voor de executie van de vervangende jeugddetentie in beginsel in alle gevallen wordt beoordeeld of de zelfmeldstatus kan worden toegekend.

In geval van samenloop van een vrijheidsstraf/vervangende hechtenis en een taakstraf heeft de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf/vervangende hechtenis voorrang. De tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf/vervangende hechtenis schort de tenuitvoerleggingstermijn van de taakstraf op.

Het Openbaar Ministerie kan een veroordeelde met een onherroepelijke onvoorwaardelijke vrijheidsstraf, oproepen om zijn straf uit te zitten. Na een ontvangen oproep dient de veroordeelde zich te melden bij de gevangenis voor het ondergaan van de opgelegde vrijheidsstraf.

De executieofficier bepaalt of een veroordeelde met een lopend vonnis in aanmerking komt voor de status van zelfmelder. Om als veroordeelde in aanmerking te komen voor de status van zelfmelder oftewel of aan de veroordeelde met een lopend vonnis de zelfmeldstatus wordt toegekend is de duur van de bruto vrijheidsstraf bepalend. Het Openbaar Ministerie gaat er in beginsel van uit dat veroordeelden met een bruto vrijheidsstraf van 24 maanden of minder in aanmerking komen voor de zelfmeldprocedure. Onder bruto vrijheidsstraf wordt verstaan het onvoorwaardelijk deel van de vrijheidsstraf zonder aftrek van het eventueel ondergane voorarrest en vervroegde invrijheidstelling dan wel voorwaardelijke invrijheidstelling. Deze zelfmelders met een bruto vrijheidsstraf van 24 maanden of minder ondergaan hun straf in de gevangenis of een jeugdinstelling.

Wanneer een veroordeelde voor toewijzing van de status van zelfmelder in aanmerking komt, verzendt de Executiekamer aan de veroordeelde per brief een zogenaamde vooraankondiging. Tegelijkertijd vindt er een signalering plaats.

Indien de veroordeelde niet voor de status van zelfmelder in aanmerking komt gaat het Openbaar Ministerie meteen over tot aanhouding van de veroordeelde op basis van een onherroepelijke vonnis.

In een aantal gevallen komt een veroordeelde niet in aanmerking voor de status van zelfmelder. Dit is het geval indien:

1. de veroordeelde de verklaring bij de vooraankondiging niet (tijdig) retourneert of in de afgelopen 12 maanden niet is verschenen op een oproep van het Openbaar Ministerie;
2. de ten uitvoer te leggen vrijheidsstraf is het gevolg van een gehele of gedeeltelijke herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling;

3. de veroordeelde geen vaste woon- of verblijfplaats heeft in Curaçao of in een ander land van het Koninkrijk, blijkend uit een uitschrijving van de Publieke Zaken (voorheen Kranshi);
4. de veroordeelde is aangehouden c.q. in verzekering is gesteld c.q. in bewaring is gesteld voor een nieuw strafbaar feit;
5. in de laatste 12 maanden de veroordeelde is opgeroepen voor nog een openstaand vonnis of veroordeelde is aangehouden in verband met de tenuitvoerlegging van vervangende hechtenis, lijfdwang of gijzeling.
6. de bijzondere aard en ernst van het feit waarvoor de betrokkene is veroordeeld kan in bepaalde gevallen aan zelfmeldexecutie in de weg staan. In het belang van de strafvordering kan er behoefte zijn aan prompte executie. De executie officier kan in gevallen als deze op eigen initiatief schriftelijk aan de korps politie opdracht geven om over te gaan tot een aanhouding.

Indien iemand die de zelfmeldstatus heeft verkregen en naar aanleiding van een oproep zich te melden om uitstel vraagt, kan in bepaalde gevallen uitstel worden verleend. De executie officier beslist in de gevallen waarin een uitstel wordt verzocht.

Zelfmelders met een bruto strafduur van 24 maanden of minder krijgen zowel de vooraankondiging als de oproep toegezonden, dat voor deze categorie zelfmelders de doorplaatsing via de politie naar de gevangenis of een jeugdinstelling verzorgt.

Een verzoek tot uitstel voor zelfmelders met een bruto strafduur van minder dan 24 maanden dient bij de Executiekamer van het Openbaar Ministerie te worden ingediend. Het verzoek dient altijd vóór de melddatum (7 dagen na ontvangst van de brief) schriftelijk, met redenen omkleed en met voldoende bewijsmateriaal onderbouwd ingediend te worden. Indien een verzoek niet aan deze criteria voldoet, wordt het verzoek afgewezen. Het verzoek wordt aan de indiener geretourneerd, vergezeld van de reden van afwijzing.

Redenen tot het inwilligen van verzoeken tot uitstel, kunnen zijn:

- problemen die in de werksituatie zullen ontstaan en die kunnen leiden tot ontslag;
- het als gevolg van detentie voortijdig moeten beëindigen van scholing/opleiding;
- een reeds geboekte vakantie;
- het zoeken van zaakwaarnemer gedurende de detentieperiode. Hiervoor is vaak enige tijd nodig;
- gezinsproblematiek, bijv. geen kinderopvang.

Het gaat hier om een niet limitatieve opsomming van redenen. Indien het verzoek tot uitstel betrekking heeft op een periode die de termijn van zes maanden na de eerste melddatum overschrijdt, beslist de executie officier. Een verzoek tot uitstel voor een dergelijk lange periode zal slechts bij uitzondering gehonoreerd worden.

Indien de zelfmelder zich niet meldt op de afgesproken datum gaat het Openbaar Ministerie over tot aanhouden van de veroordeelde ter tenuitvoerlegging. Duidelijk is dat bij de arrestatieprocedure die volgt op het geen gehoor geven aan een oproep tot melden, nooit sprake kan zijn van het verlenen van uitstel.

HOOFDSTUK 5. | TENUITVOERLEGGING VAN TAAKSTRAFFEN

5.1 INLEIDING

Het vonnis kan een taakstraf vermelden bestaande uit een werkstraf, leerstraf of een combinatie van beiden. Tevens wordt in het vonnis opgenomen de duur van de straf. Een taakstraf is een alternatieve straf voor de gevangenisstraf en wordt vaak gebruikt voor de wat minder erge delicten. Vroeger was de taakstraf een alternatief voor de gevangenisstraf, maar moest de veroordeelde zelf voorstellen om de gevangenisstraf om te zetten in een taakstraf. Tegenwoordig is de taakstraf een hoofdstraf, evenals de gevangenisstraf (artikel 1:11 Wetboek van Strafrecht).

De twee meest voorkomende taakstraffen zijn:

- de werkstraf
- de leerstraf

Ook is het mogelijk om een combinatie van beide te hebben. Er is tevens wettelijk vastgesteld hoe lang een taakstraf mag duren. De maximale duur van een taakstraf is 480 uur, waarvan maximaal 240 uur werkstraf mag zijn. Voor de leerstraf geldt tevens een maximale straf van 480 uur, in welk geval er dus geen werkstraf meer mogelijk is.

Een werkstraf houdt in dat de veroordeelde tijdens zijn vrije tijd arbeid zal moeten verrichten bij openbare diensten en verenigingen zonder winstoogmerk. In Curaçao geldt een maximumduur van de werkstraf van 240 uur. Een van de doelen van een werkstraf is het verrichten van werk dat van algemeen belang is.

Een leerstraf houdt in dat de veroordeelde kennis opdoet van een hiervan bestemd gebied. Er zijn in Curaçao verschillende leerstraffen, die mogelijk gecombineerd kunnen worden, afhankelijk van de lengte van de leerstraf.

5.2. TENUITVOERLEGGING TAAKSTRAF-TRANSACTIE OPGELEGD VIA HURA OF SOM-ZITTINGEN

Alle voorwaardelijke septs inhoudende taakstraf-transactie en/of reclasseringstoezicht worden door de Executiekamer gestuurd naar de reclassering/jeugdreclassering. De Executiekamer verifieert de adresgegevens van betrokkene en kijkt of er openstaande executeerbare vrijheidsstraffen en/of vervangende hechtenis ter zake een opgelegde schadevergoedingsmaatregel zijn met betrekking tot degene die de taakstraf moet verrichten. Zo ja, dan vindt executie van die vrijheidsstraffen plaats volgens de hierboven opgenomen prioritering en wordt de taakstraf-transactie in beginsel aangehouden. Zo nee, dan wordt de taakstraf-transactie door de Executiekamer doorgeleid naar de reclassering/jeugdreclassering. De taakstraf moet binnen een jaar na het onherroepelijk worden van het vonnis worden voltooid. De Executiekamer bewaakt de termijnen waarbinnen de taakstraf moet worden volbracht en verzendt zo nodig een rappel naar de reclassering/jeugdreclassering. Het Openbaar Ministerie kan ambtshalve of op verzoek van de veroordeelde deze termijn eenmaal met een jaar verlengen. Het zendt hiervan zo spoedig mogelijk een kennisgeving aan de veroordeelde.

5.3 TENUITVOERLEGGING TAAKSTRAF OPGELEGD BIJ VONNIS/ARREST

Het onherroepelijke taakstrafvonnis/arrest wordt door de Strafkamer van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie overgedragen aan de Executiekamer. De Executiekamer verifieert de adresgegevens van de betrokkene en onderzoekt of er openstaande, dat wil zeggen onherroepelijke vrijheidsstraffen lopen tegen degene die de taakstraf moet verrichten. Zo ja, dan vindt executie plaats volgens de hierboven opgenomen prioritering. Zo nee, dan wordt de taakstraf door de Executiekamer doorgeleid naar de Reclassering/Jeugdreclassering.

Het Openbaar Ministerie is belast met het toezicht op de uitvoering van de taakstraf (artikel 1:47 Wetboek van Strafrecht). De Executiekamer bewaakt de termijnen waarbinnen de taakstraf moet worden volbracht en verzendt zo nodig een rappel. Kan de taakstraf niet binnen de gestelde termijn worden volbracht, dan meldt de Reclassering/Jeugdreclassering dit uiterlijk 21 dagen voor het einde van de uitvoeringstermijn via een rapportage aan de Executiekamer waarna de Reclassering/Jeugdreclassering het Openbaar Ministerie verzoekt de termijn te verlengen.

De Executiekamer bericht binnen veertien dagen aan de Reclassering/Jeugdreclassering over dit verlengingsverzoek. Indien de Reclassering/Jeugdreclassering na deze veertien dagen geen beslissing of anderszins bericht van het Openbaar Ministerie heeft ontvangen, wordt de verlenging geacht 'ambtshalve' met 1 jaar te zijn verlengd. Het Openbaar Ministerie zendt hiervan een kennisgeving aan de veroordeelde (artikel 1:45 derde lid van het Wetboek van Strafrecht).

Heeft na deze verlenging nog steeds geen uitvoering van de taakstraf kunnen plaatsvinden, dan treedt de dagvaardingsprocedure in werking als de overschrijding te wijten is aan degene die de taakstraf moet verrichten, of kan uitvoering van de taakstraf niet meer plaats vinden als de overschrijding te wijten is aan de Reclassering/Jeugdreclassering of het Openbaar Ministerie.

Dit laatste dient uiteraard te allen tijde te worden voorkomen. De reclassering/jeugdreclassering informeert de Executiekamer over de afloop of het verloop van de uitvoering van de taakstraf.

De Reclassering/Jeugdreclassering informeert de Executiekamer over de afloop of het verloop van de uitvoering van de taakstraf. Heeft na deze verlenging nog steeds geen uitvoering van de taakstraf kunnen plaatsvinden, dan treedt de omzettingsprocedure in werking als de overschrijding te wijten is aan degene die de taakstraf moet verrichten.

Is de overschrijding te wijten aan de Reclassering/Jeugdreclassering/het Openbaar Ministerie, dan vervalt het recht van executie. Dit laatste moet uiteraard te allen tijde worden voorkomen.

De Reclassering/Jeugdreclassering stuurt het Openbaar Ministerie een afloopbericht indien de veroordeelde de taakstraf wel of niet heeft uitgevoerd. Indien de tenuitvoerlegging van de taakstraf is mislukt, beoordeelt het Openbaar Ministerie of degene die de taakstraf moet verrichten de door de rechter opgelegde vervangende hechtenis moet ondergaan. De betreffende executieofficier geeft aan of hij/zij de tenuitvoerlegging van de vervangende hechtenis beveelt en zo ja, welk gedeelte. (artikel 1:49 eerste lid van het Wetboek van Strafrecht).

De Executiekamer zorgt voor de betekening van de kennisgeving waarin de veroordeelde op de hoogte wordt gesteld van het feit dat executie van de vervangende hechtenis is bevolen. Na betekening van deze kennisgeving maakt de Executiekamer een arrestatiebevel aan. Voor de verwerking van dit arrestatiebevel wordt verwezen naar de bijlagen.

HOOFDSTUK 6 | TENUITVOERLEGGING VAN GELDBOETES, SCHADEVERGOEDINGS- EN ONTNEMINGSMAATREGELEN, ONTNEMINGS- SCHIKKINGEN

6.1 Inleiding

Het Openbaar Ministerie is belast met het innen van geldboetes, schadevergoedingsmaatregelen en ontnemingsmaatregelen. Alle door de rechter opgelegde geldboetes, schadevergoedingsmaatregelen en ontnemingsmaatregelen moeten, nadat ze onherroepelijk zijn geworden zo spoedig mogelijk worden overgedragen aan de Executiekamer.

6.1.1 Uitgangspunten bij de inning van geldboetes, schadevergoedings- en ontnemingsmaatregelen

Alle opgelegde geldboetes, toegewezen schadevergoedings- en ontnemingsmaatregelen, dienen zo snel mogelijk te worden geëxecuteerd, bij voorkeur door inning. De executie van de geldboetes, schadevergoedingsmaatregelen, wordt gestaakt en de vordering wordt afgeboekt indien de veroordeelde/bestrafte overlijdt. De executie van ontnemingsmaatregelen hoeft niet te worden gestaakt indien de veroordeelde overlijdt.

Wanneer de geldboete, schadevergoedingsmaatregel of ontnemingsmaatregel bij rechterlijke beslissing is opgelegd, wordt een arrestatiebevel uitgevaardigd indien de inning en/of het verhaal met/zonder dwangbevel niet succesvol kan worden afgesloten. Als datum van betaling zal in beginsel gelden de datum waarop de rekening van het Openbaar Ministerie is gecrediteerd. De kosten van het verhaal komen binnen wettelijke grenzen ten laste van veroordeelde.

Indien bij betaling aan het Openbaar Ministerie geen betalingskenmerk is vermeld en er sprake is van een samenloop van financiële vorderingen wordt bij de bestemming van gelden op de openstaande vorderingen de volgende volgorde in acht genomen:

- schadevergoedingsmaatregelen
- geldboetes opgelegd bij strafbeschikking
- geldboetes opgelegd bij vonnis
- ontnemingsmaatregelen

TENUITVOERLEGGING VAN GELDBOETES

6.2 ALGEMEEN

De betaling van een geldboete, geschiedt door storting of overschrijving op een daartoe bestemde bankrekening van het Openbaar Ministerie. Het Openbaar Ministerie heeft bepaald dat de betaling kan geschieden bij de Afdeling Executie en Ondersteuning van het Openbaar Ministerie, dan wel door het overschrijven op een van de daartoe bestemde bankrekeningen op naam van het Openbaar Ministerie.

6.2.1 Betalingsregelingsbeleid

In beginsel worden door het Openbaar Ministerie betalingsregelingen getroffen. De rechter kan de verdachte ook veroordelen om in termijnen te betalen. Alleen op grond van bijzondere omstandigheden wordt een verzoek om een betalingsregeling gehonoreerd.

Het betalingsregelingenbeleid is als volgt.

1. Indien uit het vonnis of het arrest blijkt dat op grond van artikel 1:56 van het Wetboek van Strafrecht aan veroordeelde/bestrafte een betalingsregeling is toegestaan, voert het Openbaar Ministerie die uit na de overdracht ter executie.
2. Na overdracht van vonnissen, arresten en strafbeschikkingen aan het Openbaar Ministerie behandelt het Openbaar Ministerie een van een veroordeelde/bestrafte of diens vertegenwoordiger afkomstig verzoek tot het treffen van een betalingsregeling. Alleen het Openbaar Ministerie is bevoegd tot het treffen van een betalingsregeling voor vonnissen, arresten en strafbeschikkingen na de overdracht aan het Openbaar Ministerie.
3. Alleen op grond van bijzondere omstandigheden kan een verzoek gehonoreerd worden.
4. Een verzoek tot het treffen van een betalingsregeling wordt in beginsel niet in behandeling genomen:
 - als in een eerdere zaak (meer dan een jaar geleden) een betalingsregeling verwijtbaar niet is nagekomen;
 - voor vorderingen waarvoor een kennisgeving van verhaal of een dwangbevel is uitgevaardigd; wanneer een dwangbevel is uitgevaardigd wordt verzoeker verwezen naar de behandelende deurwaarder die binnen de grenzen van de opdrachtverhouding met het Openbaar Ministerie een eigenstandige bevoegdheid heeft betalingsregelingen te treffen;
 - voor vorderingen waarvoor de veroordeelde de vervangende hechtenis reeds ondergaat;

5. Indien een verzoek, gelet op de onder punt 4 gestelde voorwaarden, wel in behandeling kan worden genomen, worden nog de navolgende randvoorwaarden gesteld:
 - het verzoek wordt schriftelijk gedaan;
 - alle voor de beoordeling relevante stukken zoals salarisstroom, inkomstenverklaring e.d. (in kopie) worden overgelegd;
 - het totale openstaande bedrag van de vordering(en) moet hoger zijn dan NAF. 250,-
6. Bij beoordeling van het verzoek wordt uitgegaan van uiteindelijke betaling van 100% van de vordering. Percentagevoorstellen tegen finale kwijting komen, gelet op de executieplicht van het Openbaar Ministerie, in beginsel niet voor honorering in aanmerking. Dit geldt eveneens voor voorstellen die in een minnelijke fase van een schuldsanering door of namens veroordeelde worden gedaan.
7. Ingeval van honorering zijn de volgende vormen van betalingsregeling mogelijk:
 - termijnbetalingsregeling
 - uitstel van betaling
8. Een termijnbetalingsregeling bestaat zoveel mogelijk uit gelijke maandelijkse termijnen.
9. De termijn waarbinnen volledige betaling moet zijn gerealiseerd is in beginsel maximaal 12 maanden. In bijzondere gevallen kan de termijn worden verlengd tot maximaal 36 maanden. Dit is echter alleen mogelijk indien binnen de afgesproken termijn betaling van de gehele vordering aannemelijk is. Slechts in uitzonderingsgevallen, waarbij sprake is van een schrijnende situatie, kan van de termijn van maximaal 36 maanden worden afgeweken.

In dat geval wordt maatwerk toegepast in het individuele geval. Bij het vaststellen van de maandelijkse termijnbedragen wordt rekening gehouden met de draagkracht van veroordeelde/bestrafte.

10. Een uitstel van betaling wordt slechts over een zo kort mogelijke periode verleend. Uitstel van betaling wordt in beginsel alleen verleend wanneer binnen afzienbare tijd zicht is op (deel)betaling. Uitstel van betaling voor onbepaalde duur wordt niet verleend. Detentie is op zichzelf geen reden om uitstel van betaling te verlenen.
11. Het niet stipt nakomen van de voorwaarden van een betalingsregeling heeft tot gevolg dat deze vervalt en dat het nog openstaande bedrag onmiddellijk in zijn geheel opeisbaar wordt.

Ingevolge artikel 1:56 Wetboek van Strafrecht eerste lid, is indien bij het vonnis een of meer geldboeten zijn opgelegd tot een bedrag van ten minste NAF. 250,- de rechter bevoegd bij de uitspraak te bepalen, dat de veroordeelde het bedrag in gedeelten mag voldoen. Elk van die gedeelten wordt daarbij op ten minste NAF. 50,- bepaald. De rechter kan bij uitspraak ook tevens termijnen vaststellen voor de betaling van het tweede en, indien de geldboete in meer gedeelten mag worden voldaan, de volgende gedeelten. Deze termijnen worden op ten minste één en ten hoogste drie maanden gesteld. Zij mogen tezamen een tijdvak van twee jaren niet overschrijden.

6.2.2 Aanmaning bij niet betalen

Het Openbaar Ministerie kan ingevolge artikel 1:57 eerste lid Wetboek van Strafrecht, wanneer er sprake is van een onherroepelijke veroordeling om een geldboete te betalen en deze in zijn geheel niet is voldaan binnen de daarvoor gestelde termijn, de veroordeelde schriftelijk tot betaling aanmanen.

Het bedrag wordt dan van rechtswege verhoogd met NAF. 25,-. Het Openbaar Ministerie wijst de veroordeelde dan op het bepaalde in het tweede lid. 2 van artikel 1:57 Wetboek van Strafrecht.

Indien na de termijn gesteld in de aanmaning de boete nog steeds onbetaald is gebleven, dan wordt het nog verschuldigde gedeelte daarvan, van rechtswege verder verhoogd met een vijfde, doch ten minste met NAF. 50,-. Nadat de verhoging is ingetreden is het verschuldigd bedrag onmiddellijk verschuldigd.

6.2.3 Verjaring

Ingevolge artikel 1:155 eerste lid van het Wetboek van Strafrecht vangt de termijn van verjaring aan op de dag na die waarop de rechterlijke uitspraak kan worden ten uitvoer gelegd. Indien de veroordeelde ongeoorloofd afwezig is, vangt een nieuwe verjaringstermijn aan op de dag na die waarop de ongeoorloofde afwezigheid begon. Bij herroeping van een voorwaardelijke invrijheidstelling vangt een nieuwe verjaringstermijn aan op de dag na die van de herroeping.

De verjaringstermijn loopt niet indien:

- a. de tenuitvoerlegging wettelijk is geschorst;
- b. de veroordeelde gedurende de tijd dat, zij het ook ter zake van een andere veroordeling, in verzekerde bewaring is gesteld;
- c. een geldboete wegens een overtreding is opgelegd en de rechter heeft beslist dat het bedrag daarvan in gedeelten mag worden voldaan, dan wel het Openbaar Ministerie aan de veroordeelde op diens verzoek uitstel van betaling heeft verleend of betaling in termijnen heeft toegestaan; (het verjaringstermijn wordt verlengd met twee jaren).

BOETEVONNISSEN

6.3 ALGEMEEN

Boetevonnissen worden ook ter executie afgehandeld door de Executiekamer. De Executiekamer maakt aanschrijvingen gebaseerd op door het Gemeenschappelijk Hof van Justitie aangeleverde vonnis- of arrestgegevens.

De Executiekamer is verantwoordelijk voor de betekening dan wel mededeling van het vonnis aan de veroordeelde. Alleen onherroepelijke zaken worden geëxecuteerd. Indien de veroordeelde het verschuldigde bedrag op de eerste aanschrijving niet (tijdig of volledig) heeft betaald, wordt hem na het verstrijken van de betalingstermijn een eerste wettelijke verhoging opgelegd (art. 1:57 eerste lid Wetboek van Strafrecht). Voor betaling van het op dat moment verschuldigde bedrag wordt hem een eerste aanmaning gezonden.

Indien de veroordeelde op de eerste aanmaning niet tijdig of volledig betaalt, wordt hem een tweede wettelijke verhoging opgelegd (art. 1:57 tweede lid Wetboek van Strafrecht). De veroordeelde kan hiervan door middel van een tweede aanmaning in kennis worden gesteld. Reageert de veroordeelde in de inningsfase niet door betaling of anderszins, dan gaat de zaak door naar de incassofase.

TENUITVOERLEGGING VAN SCHADEVERGOEDINGSMAATREGELEN

6.4 ALGEMEEN

Het Openbaar Ministerie spant zich in om een vonnis of arrest onherroepelijk te maken. Zo moet het Openbaar Ministerie tenminste drie maal per jaar een poging ondernemen om een rechterlijke uitspraak (vonnis/arrest) waarbij een schadevergoedingsmaatregel is opgelegd, in persoon te betekenen indien dit nodig is om deze uitspraak onherroepelijk te maken.

Een schadevergoedingsmaatregel is een door de strafrechter opgelegde maatregel tot betaling aan de staat ten behoeve van een slachtoffer als bedoeld in artikel 1:78 Wetboek van Strafrecht. Uitsluitend vonnissen en arresten met betrekking tot schadevergoedingsmaatregelen die onherroepelijk zijn kunnen worden geëxecuteerd.

6.4.1 Inningsfase

De door het Openbaar Ministerie ontvangen gelden worden onverwijld afgedragen aan het slachtoffer. Als er sprake is van meer slachtoffers worden de ontvangen gelden naar rato van het toegewezen schadevergoedingsbedrag verdeeld. Indien de veroordeelde het verschuldigde bedrag op de eerste aanschrijving niet (tijdig of volledig) heeft betaald, wordt na het verstrijken van de betalingstermijn een eerste wettelijke verhoging opgelegd (art. 1:57 eerste lid Wetboek van Strafrecht). Voor betaling van het op dat moment verschuldigde bedrag wordt een eerste aanmaning gezonden.

Indien de veroordeelde op de eerste aanmaning niet tijdig of volledig betaalt, wordt hem een tweede wettelijke verhoging opgelegd (art. 1:57 tweede lid Wetboek van Strafrecht). De veroordeelde kan hiervan door middel van een tweede aanmaning in kennis worden gesteld. Reageert de veroordeelde in de inningsfase niet door betaling of anderszins, dan gaat de zaak door naar de incassofase.

6.4.2 Incassofase

In de incassofase wordt zo veel mogelijk slechts één lokale instantie, bijvoorbeeld een gerechtsdeurwaarder, belast met de executie van de vonnissen en arresten tegen een veroordeelde. Wanneer de innings- en incassofase niet voldoende financieel resultaat hebben opgeleverd, wordt over gegaan tot de tenuitvoerlegging van de vervangende hechtenis. De tenuitvoerlegging van de vervangende hechtenis heft de verplichting ingevolge de maatregel tot schadevergoeding ten behoeve van het slachtoffer niet op.

In de zaken waarin tevens een (deels) onvoorwaardelijke vrijheidsstraf is opgelegd, probeert de Executiekamer het incassotraject zo mogelijk af te werken tijdens de executie van het onvoorwaardelijk deel van deze vrijheidsstraf, zodat de vervangende hechtenis zo veel mogelijk aansluitend kan worden geëxecuteerd.

6.5 TENUITVOERLEGGING VAN ONTNEMINGSMAATREGELEN

6.5.1 Algemeen

Een ontnemingsmaatregel is een door de strafrechter opgelegde onherroepelijke en executeerbare maatregel tot betaling van een geldsom aan de staat ter ontneming van het wederrechtelijk verkregen voordeel. Een ontnemingsmaatregel is onherroepelijk als daartegen geen gewoon rechtsmiddel meer openstaat.

Zowel de strafzaak als de ontnemingsmaatregel dienen onherroepelijk te zijn, zodat de ontnemingsmaatregel executeerbaar is.

6.5.2 Inningsfase

Indien een schikkingsvoorstel in het kader van een ontnemingsprocedure te laat wordt nagekomen en de officier van justitie heeft besloten tot verdere vervolging, wordt het betaalde bedrag niet terugbetaald aan degene die de betaling heeft verricht, doch wordt op dat bedrag, als een daartoe strekkende machtiging van de rechter-commissaris is/wordt verkregen, onmiddellijk conservatoir beslag gelegd (onder de officier van justitie zelf). Indien er conservatoir beslag is gelegd, wordt de veroordeelde in de inningsfase in de gelegenheid gesteld het ontnemingsbedrag te betalen en op die manier verdere executie van het conservatoir beslag te voorkomen.

Indien het ontnemingsbedrag niet of niet geheel wordt betaald, wordt het beslag uitgewonnen volgens de regels van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Er worden geen verhogingen bij ontnemingsmaatregelen gehanteerd.

6.5.3 Incassofase

Indien er conservatoir beslag is gelegd wordt degene tot wie de maatregel zich richt in de inningsfase uitgenodigd een betalingsaanbod te accepteren om verdere executie van het conservatoire beslag te voorkomen. Indien het betalingsaanbod niet wordt geaccepteerd dan wordt het beslag uitgewonnen volgens de regels van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

In eerste instantie wordt getracht de ontnemingsmaatregel te executeren door middel van toepassing van verhaal met of zonder dwangbevel, in het eerste geval door de deurwaarder. Heeft dit geen of onvoldoende resultaat, dan kan de executieofficier overgaan tot de volgende ontnemingsmaatregelen:

- een gerechtsdeurwaarder inschakelen indien er reden is om aan te nemen dat degene tot wie de maatregel zich richt in de toekomst mogelijk wel over vermogen zal beschikken;
- indien degene tot wie de maatregel zich richt wel in staat wordt geacht, doch niet bereid is te betalen een arrestatiebevel uitvaardigen voor tenuitvoerlegging van de vervangende hechtenis;
- executie van de vervangende hechtenis vindt niet automatisch plaats, maar pas na een expliciete beslissing van de executie-officier van justitie. Deze beslissing kan ook plaatsvinden na herhaald verhaal onderzoek, eventueel gedurende meerdere jaren;
- het initiatief tot de tenuitvoerlegging van de vervangende hechtenis met betrekking tot de ontnemingsmaatregel komt voor rekening van executie-officier van justitie De Executiekamer coördineert, onverminderd de tenuitvoerlegging;

6.6 TENUITVOERLEGGING VAN ONTNEMINGSSCHIKKINGEN

6.6.1 Algemeen

Door het Openbaar Ministerie afgesloten ontnemingsschikkingen worden zo spoedig mogelijk na het afsluiten en ondertekenen aangeboden aan de Executiekamer. Alleen volledige ingevulde en door beide partijen ondertekende schikkingsovereenkomsten worden door het Openbaar Ministerie in behandeling genomen. Op basis van de gegevens uit de schikkingsovereenkomst stuurt de Executiekamer een aanschrijving uit. De executieofficier wordt geïnformeerd over het al dan niet voldoen aan de schikkingvoorwaarden door de verdachte.

6.6.2 Incassofase

Als op grond van de eerste aanschrijving en eventuele aanmaningen geen -volledige- betaling plaatsvindt, wordt getracht te executeren door middel van toepassing van verhaal met of zonder dwangbevel. De dwangbevelen worden door de Executiekamer ter executie in handen gesteld van een deurwaarder. De Executiekamer bewaakt de voortgang van de afhandeling. Van toepassing van verhaal kan worden afgezien indien er voldoende aanwijzingen zijn die aannemelijk maken dat dit niet zal leiden tot afdoening van de zaak.

6.7 TENUITVOERLEGGING VAN VERVANGENDE HECHTENIS, LIJFSDWANG EN GIJZELING

Indien de toepassing van verhaal door de deurwaarder niet leidt tot (volledige) afdoening, of indien aannemelijk is dat toepassing van verhaal niet succesvol zal zijn, volgt tenuitvoerlegging teneinde de vervangende hechtenis ten uitvoer te leggen of kan voor ontnemingsmaatregelen na verleend verlof tot tenuitvoerlegging van de lijfswang of vervangende hechtenis worden overgegaan.

In geval van een geldboete die bij strafbeschikking is opgelegd wordt de rechter verzocht de officier van justitie te machtigen het dwangmiddel gijzeling toe te passen. Wanneer deze machtiging is verkregen wordt een opdracht gijzeling aan de politie verstrekt.

HOOFDSTUK 7. | VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING

7.1 INLEIDING

De voorwaardelijke invrijheidstelling is inmiddels een recht geworden. Het is opgenomen in het Wetboek van Strafrecht (artikelen 1:30-1:40). De voorwaardelijke invrijheidstelling houdt in dat de verdachte na het uitzitten van 2/3 van zijn straf onder voorwaarden kan vrijkomen. De voorwaardelijke invrijheidstelling geldt voor gevangenisstraffen vanaf 1 jaar. Boven de 1 jaar gaat er 1/3 van de straf af, nadat tenminste zes maanden van de straf is ondergaan.

Kern van de nieuwe regeling is dat iedere veroordeelde tweederde van zijn straf (behoudens het bepaalde in artikel 1:31 eerste van het Wetboek van Strafrecht) moet uitzitten. De tijd die een veroordeelde moet zitten kan wegens plaatsgebrek worden verkort (artikel 1:31 j° artikel 1:37).

Indien een veroordeelde meerdere straffen heeft te ondergaan, worden deze zo mogelijk aaneensluitend ten uitvoer gelegd. Alleen geheel onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen straffen worden gezamenlijk als één vrijheidsstraf aangemerkt. De invrijheidstelling wordt verleend over het totaal indien de duur hiervan meer dan een jaar bedraagt. Nu er geen voorwaardelijke invrijheidstelling plaatsvindt bij een (deels) voorwaardelijke veroordeling, worden (deels) voorwaardelijke straffen niet in deze optelling meegenomen. Dit betekent ook dat over de vordering tenuitvoerlegging van een (deels) voorwaardelijke sanctie geen voorwaardelijke invrijheidstelling wordt berekend.

De voorwaardelijke invrijheidstelling is niet van toepassing ten aanzien van twee categorieën:

- Jeugdigen veroordeeld tot een PIJ maatregel.
- Vreemdelingen die geen rechtmatig verblijf (meer) hebben in Curaçao. Aan deze categorie vreemdelingen kan voorwaardelijke vrijheidstelling eerder geschieden indien er ruimte gebrek is in de gevangenis nadat zij een derde van hun straf hebben uitgezeten onder de voorwaarde dat de vreemdeling Curaçao verlaat en niet terugkeert naar het Koninkrijk voordat het recht tot uitvoering van de vrijheidsstraf is verjaard (artikel 1:37 tweede lid). De vreemdeling wordt uitgezet en krijgt een terugkeerverbod naar het Koninkrijk voor tien jaar.

Ingevolge artikel 1:32 tweede lid van het Wetboek van Strafrecht kan de Minister van Justitie aan de voorwaardelijke invrijheidstelling bijzondere voorwaarden betreffende het gedrag van de veroordeelde verbinden met inachtneming van een daartoe strekkend advies van het Centraal College voor de Reclassering. Ingevolge het zesde lid kan de Minister van Justitie zijn bevoegdheid uitsluitend mandateren aan het Openbaar Ministerie of het Centraal College voor de Reclassering.

7.2 HET CENTRAAL COLLEGE VOOR DE RECLASSERING

Het Centraal College voor de Reclassering is de instantie die de Minister van Justitie met raad bijstaat in de gevallen zoals voorgeschreven in de wet. Een van de taken van het Centraal College voor de Reclassering is om de Minister van Justitie te adviseren met betrekking tot verzoeken voor voorwaardelijke invrijheidstelling bij meerderjarigen.

Voor wat betreft de VI van de minderjarigen die in de gevangenis zijn opgesloten wordt de voorwaardelijke invrijheidstelling door de Jeugdreclassering geregeld.

7.3 PROCEDURE VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING

De gevangenis administratie is belast met de behandeling van verzoeken voor voorwaardelijke invrijheidstelling. De procedure houdt in dat het personeel van de administratie van de gedetineerden het proces opstart.

Zij maken een gedragsrapportage en stellen een conceptadvies op voor de gevangenisdirecteur. De directeur stelt het eindadvies op en het dossier gaat naar het Centraal College voor de Reclassering. Het Centraal College voor de Reclassering stelt een eigen rapportage over de gedetineerde op, waarbij zij advies uitbrengen of de gedetineerde wel of niet in aanmerking komt voor voorwaardelijke invrijheidstelling. Het Centraal College voor de Reclassering stuurt hun eindadvies aan de directeur van de gevangenis. Alle besluiten worden vastgelegd in een Ministeriële Beschikking waarbij positieve besluiten door de directeur van de gevangenis worden getekend namens de minister. Ministeriële Beschikkingen inhoudende een negatief besluit inzake voorwaardelijke invrijheidstelling worden door de minister ondertekend.

De voorwaardelijke invrijheidstelling geschiedt in beginsel onder de algemene voorwaarde dat de veroordeelde zich voor het einde van de proeftijd niet schuldig maakt aan een strafbaar feit. Daarnaast kan het Centraal College voor de Reclassering adviseren om aan de voorwaardelijke invrijheidstelling bijzondere voorwaarden betreffende het gedrag van de veroordeelde te verbinden. Het Centraal College voor de Reclassering kan de minister ook adviseren om de voorwaardelijke invrijheidstelling te schorsen of te herroepen. Dit gebeurt in de gevallen waarbij de gedetineerde zich niet houdt aan de voorwaarden van de voorwaardelijke invrijheidstelling.

7.4 TAKEN EN WERKPROCESSEN EXECUTIEKAMER

Na het verlenen van de voorwaardelijke invrijheidstelling is het Openbaar Ministerie belast met het toezicht op de naleving van de voorwaarden die aan de voorwaardelijke invrijheidstelling zijn verbonden. Als er bijzondere voorwaarden aan de voorwaardelijke invrijheidstelling zijn verbonden, geeft het Openbaar Ministerie opdracht aan de reclasseringsinstelling om toezicht te houden op de naleving van de bijzondere voorwaarden. Indien de aard van de bijzondere voorwaarden dit noodzakelijk maakt, wordt de politie bij het toezicht betrokken. In de praktijk heeft de Reclassering deze taak om toezicht te houden op de naleving van de bijzondere voorwaarden overgenomen van het Openbaar Ministerie.

Het Openbaar Ministerie moet een brief naar de Minister van Justitie sturen ter attentie van het Centraal College voor de Reclassering indienen voor het herroepen van de voorwaardelijke invrijheidstelling. Voorafgaand aan het indienen van een vordering tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling wordt overwogen of aanhouding van degene die voorwaardelijk in vrijheid is gesteld noodzakelijk is. Indien aanhouding noodzakelijk wordt geacht, wordt een arrestatiebevel uitgezet en/of wordt de voorwaardelijk in vrijheid gestelde ter signalering in het signaleringssysteem van de politie opgenomen.

HOOFDSTUK 8. | VERZOEKEN VAN SLACHTOFFERS

8.1 Inleiding

Verzoeken van slachtoffers die betrekking hebben op bij het Openbaar Ministerie in behandeling zijnde zaken worden, zo snel mogelijk beantwoord. Beantwoording moet plaatsvinden binnen twee weken.

8.2 Signalering ten behoeve van de betekening van gerechtelijke stukken

Indien het parket wil overgaan tot signalering van een persoon in verband met het betekenen van een gerechtelijk schrijven, biedt zij de KPC de signalering digitaal aan. Wanneer de politie een gesignaleerde persoon aantreft, gaat zij over tot betekening. De betekeningstukken worden vervolgens retour gezonden naar het parket. De Executiekamer informeert de slachtoffers in zaken waarin een schadevergoedingsmaatregel is opgelegd over voortgang met betrekking tot de executie van die zaken. Daartoe wordt van elke fase in het innings- en incassotraject bericht gedaan aan het slachtoffer. Het gaat daarbij om de volgende informatiemomenten:

- ontvangstbevestiging bij binnenkomst nieuwe maatregel;
- uitstel van betaling of betaling in termijnen;
- uitvaardiging dwangbevel;
- iedere nieuwe actie deurwaarder;
- uitvaardiging bevel om over te gaan tot vervangende hechtenis;
- opneming in het opsporingsregister;
- opschorten/staken executie;
- betaling.

HOOFDSTUK 9. | TENUITVOERLEGGING VAN VRIJHEIDSSTRAF, VERVANGENDE HECHTENIS, LIJFSDWANG EN GIJZELING EN DE TAAK VAN DE POLITIE

9.1. Inleiding

De executie van vrijheidsstraffen, vervangende hechtenis, lijfswang en gijzeling geschiedt onder verantwoordelijkheid van en in nauwe samenwerking met de executie-officier van justitie. In het kader van de tenuitvoerlegging is de medewerking met de politie cruciaal. De politie is verantwoordelijk voor de opsporing, de aanhouding en vervoer van de veroordeelden/bestraften op basis van de door de Executiekamer verstrekte gegevens.

Tenuitvoerlegging kan dan volgen door middel van een vonnis om de vrijheidsstraf of de vervangende hechtenis ten uitvoer te leggen. In geval van een geldboete die bij strafbeschikking is opgelegd wordt de rechter verzocht de officier van justitie te machtigen het dwangmiddel gijzeling toe te passen. Wanneer deze machtiging is verkregen wordt een opdracht gijzeling aan de politie verstrekt. Indien de tenuitvoerlegging van de taakstraf mislukt, kan het Openbaar Ministerie overgaan tot executie van de vervangende hechtenis.

9.2. Afloopbericht

Na het afhandelen van de aanhouding of betekening meldt de politie de wijze van afloop aan de Executiekamer. Mogelijke wijzen van afloop zijn:

- **Aangehouden**

De veroordeelde/bestrafte is door de politie aangehouden ter executie van de (schorsing/gehele of gedeeltelijke herroeping van de) voorwaardelijke invrijheidstelling, vrijheidsstraf, vervangende hechtenis, lijfswang of gijzeling.

▪ **Veroordeelde/bestrafte reeds ingesloten uit anderen hoofde**

Indien de politie blijkt dat de veroordeelde/bestrafte reeds uit anderen hoofde is ingesloten in de gevangenis, meldt de politie dit aan de Executiekamer. De Executiekamer streeft ernaar de insluiting zo veel mogelijk aansluitend op de reeds lopende detentie te laten uitvoeren.

▪ **Veroordeelde/bestrafte is onvindbaar**

Als de politie constateert dat de veroordeelde/bestrafte onvindbaar is, meldt zij dit aan de Executiekamer onder opgaaf van de bevindingen (vertrokken maar onbekend waarheen, niet ingeschreven, wel ingeschreven niet woonachtig etc.). Indien de veroordeelde/bestrafte wel is ingeschreven bij Publieke Zaken op een bevolkingsadres dan wel het verblijfsadres bekend is, kan de politie slechts constateren dat veroordeelde/bestrafte onvindbaar is, als de daarvoor afgesproken opsporingsinspanningen zijn verricht.

De Executiekamer zal vervolgens, na het afloopbericht van de politie te hebben ontvangen, in beginsel overgaan tot signalering. Indien de veroordeelde/bestrafte die is gesignaleerd na periodieke controle nog steeds staat ingeschreven met hetzelfde bevolkingsadres of verblijfsadres, dan zal de executieopdracht opnieuw worden aangeboden aan de politie. De periodieke controles worden in beginsel elk half jaar verricht.

- **Veroordeelde/bestrafte is overleden**

De politie verifieert bij Publieke Zaken en meldt de afloop onder vermelding van de datum van overlijden en de plaats van het overlijden aan de Executiekamer.

- **Veroordeelde/bestrafte is verhuisd (met nieuw adres)**

Indien de veroordeelde/bestrafte is verhuisd meldt de politie dit aan de Executiekamer. De Executiekamer zendt in dat geval een nieuw opdracht voor de woon- of verblijfplaats van de veroordeelde/bestrafte. Het is de politie wel toegestaan aan het nieuwe adres te betekenen.

- **Retour op verzoek van de Executiekamer**

Om verschillende redenen (nieuw adres, alsnog betaling, zelfmelding etc.) kan de Executiekamer de politie verzoeken een opdracht te retourneren.

9.3. Taken politie

De politie registreert de data en tijdstippen van de door haar afgelegde bezoeken aan het door de Executiekamer opgegeven woon- en verblijfsadres van de veroordeelde/bestrafte, eventuele adresverificaties en de uitoefening van dwangmiddelen bij de tenuitvoerlegging van vonnissen, opdrachten lijfswang of gijzeling.

9.4. Logistieke afstemming tussen het Openbaar Ministerie en de gevangenis

De officier van justitie belast met executie stemt de voor de executie noodzakelijke celruimte af met de gevangenis. Hiermee is celruimte voor in beginsel gegarandeerd.

9.5. Procedure voorafgaande aan het moment van arrestatie van veroordeelden

Bij de aanhouding ter tenuitvoerlegging van een vonnis moet de politie constateren of de veroordeelde een medisch probleem (of een handicap) heeft. Indien er geen sprake is van een ernstig medisch probleem wordt de veroordeelde direct meegenomen naar de gevangenis. Indien er andere problemen zijn dan dient de politie de Executiekamer te informeren over de geconstateerde problemen van de veroordeelde.

De Executiekamer zal een beslissing moeten nemen over de vraag of de opdracht al dan niet wordt teruggenomen. Na het terugvragen van het vonnis vraagt de officier van justitie belast met executie aan de behandelend arts advies inzake de actuele en toekomstige detentiegeschiktheid van de veroordeelde. Dit advies wordt zo spoedig mogelijk gegeven. Op basis van het door de dokter ontvangen advies neemt het executieofficier na overleg met de of Executiekamer een beslissing over het te volgen traject met betrekking tot de tenuitvoerlegging van de vonnissen en/ of maatregelen van de veroordeelde.

9.6. Procedure na het moment waarop de insluiting reeds heeft plaatsgevonden

Indien de politie of de leiding van de gevangenis constateert dat een veroordeelde (ernstige) medische problemen heeft, op het moment dat betrokkene reeds is ingesloten, dan wordt de executieofficier ingeschakeld en de beslissing over de voortzetting van het verblijf voorgelegd aan de executieofficier.

HOOFDSTUK 10 | TIJDELIJK ONDERBREKING VAN DE STRAF OF VERLATEN VAN DE GEVANGENIS

10.1 Tijdelijk onderbreking van de straf of verlaten van de gevangenis

Het tijdelijk onderbreking van de straf of verlaten van de gevangenis gebeurt alleen in uitzonderlijke gevallen. Indien er uitzonderlijke omstandigheden zijn die ertoe leiden dat het Openbaar Ministerie of de gedetineerde de tenuitvoerlegging van een straf of maatregel wil onderbreken, dient de Minister verzocht te worden voor een tijdelijke onderbreking. De beslissing wordt genomen door de minister. (Zie Landsverordening Beginselen Gevangeniswezen). Het verlaten van het gesticht, schort de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel niet op.

Ingevolge artikel 38 van de Landsverordening Beginselen Gevangeniswezen kan de Minister akkoord gaan met een tijdelijke onderbreking voor een termijn van ten hoogste 3 maanden. Aan het eind van deze termijn moet de veroordeelde zich melden bij de gevangenis en wordt de executie automatisch hervat.

Het Openbaar Ministerie kan gelet op bijzondere omstandigheden van het geval bij wijze van hoge uitzondering besluiten om te stoppen met de executie van een straf of maatregel. Voordat een beslissing hiertoe wordt genomen wordt deskundigenadvies gezocht over de betreffende situatie. Indien daadwerkelijk wordt besloten te stoppen met de executie en de straf, maatregel en/of verhogingen ter verjaring op te leggen, wordt de gevangenis hierover schriftelijk en met opgaaf van redenen geïnformeerd.

HOOFDSTUK 11 | GRATIE

Ingevolge artikel 611 van het Wetboek van Strafvordering, schort een verzoekschrift om gratie, dat is ingediend voordat het vonnis in kracht van gewijsde is gegaan ingevolge artikel 610 van het Wetboek van Strafrecht ter griffie van het Hof, de tenuitvoerlegging of ingang van de straf waarvan gratie wordt verzocht op, totdat op het verzoek is beschikt. De griffier zal onverwijld het Openbaar Ministerie bekend moeten maken met de indiening van een ter griffie ontvangen verzoekschrift. Hij tekent de dag van indiening op het verzoekschrift aan. Het verzoekschrift wordt vervolgens, voorzien van het advies van de rechter naar de Gouverneur opgezonden. De rechter stuurt de stukken eerst naar het Openbaar Ministerie voor advies van de officier van justitie. Het advies van het Openbaar Ministerie wordt meestal gevolgd.

BIJLAGE 1: VOORBEELDBRIEF ZELFMELDER

EXECUTIEKAMER

Mail:executiekamer@omcarib.org

Aan: Mevr. J. Martina
Winston Churchillweg 180
W I L L E M S T A D
Curaçao

Onderdeel: Executie
Contactpersoon: Executiekamer
Doorkiesnummer: (599) 9 434 2111
Datum: 1 oktober 2017
Ons kenmerk: 500.00234/16
Onderwerp: Oproep tot melden bij de gevangenis

Geachte mw. Martina,

U moet een vrijheidsstraf ondergaan en u komt in aanmerking voor de zelfmeldprocedure. Met de zelfmeldprocedure wordt u geplaatst in de gevangenis. In deze oproepbrief staat waar u zich moet melden. Voor het ondergaan van deze straf(fen) meldt u zich op 10 september 2017 voor 10.00 uur bij de gevangenis:

Sentro di Detenshon i Korekshon Kòrsou
Koraalspecht 182
W I L L E M S T A D
Curaçao

U bent veroordeeld tot de volgende straf(fen):

Parketnr.	Straf	Soort straf	Opgelegd door	Datum
500.00234/16	GS 12 ma	Gevangenisstraf	GEA	24/03/2016

Voor meer informatie over deze openstaande straf(fen) kunt u contact opnemen met de Executiekamer, telefoonnummer: (599) 9 434 2110.

Vorbereiding:

U meldt zich de afgesproken datum binnen de afgesproken tijd bij de gevangenis. Voor de melddatum dient u alle noodzakelijke voorbereidingen te treffen in uw privésituatie. U bent zelf verantwoordelijk voor de opvang van uw (minderjarige) kinderen. Indien zich hierbij problemen voordoen, kunt u zich melden bij Voogdijraad Curaçao.

Welke documenten neemt u mee:

- de oproep en
- een geldig legitimatiebewijs (identiteitskaart, paspoort of rijbewijs).

Bij niet-Nederlandse nationaliteit neemt u, met de oproep, één van de volgende documenten mee:

- een verblijfsvergunning;
- een paspoort en
- een verblijfsdocument van de Vreemdelingendienst.

Informatiefolder:

In de bijgevoegde informatiefolder vindt u algemene informatie over het verblijf in de gevangenis, het uitstelbeleid en de gevolgen indien u zich niet meldt.

Let op:

Deze oproep vervalt als u voor de melddatum wordt aangehouden op de verdenking van een nieuw strafbaar feit of vanwege het niet betalen van een administratieve sanctie, boetevonnissen, schadevergoedings- of ontnemingsmaatregel. U komt dan niet meer in aanmerking voor de zelfmeldprocedure.

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden.

Hoogachtend,

De Executiekamer,

Bijlage II Werkproces Elektronisch Toezicht - UO Reclassering Curaçao

Werkproces Reclassering in het kader van Elektronisch Toezicht

1. Begin procedure ET

De ET-procedure achterdeur begint bij de SDKK. Op het moment dat de SDKK het onherroepelijke vonnis van een gedetineerde ontvangt, wordt een berekening gemaakt om vast te stellen wanneer de gedetineerde eventueel voor ET in aanmerking zal kunnen komen.

2. Onderzoek door de SDKK

De maatschappelijk werker binnen de SDKK vult, uiterlijk drie maanden vóór de eventuele ET datum, een preselectie (bijlage 1) in onderbouwd met een advies. Het preselectieformulier geeft een beeld van het verloop van de detentieperiode van deze gedetineerde. Het gaat hierbij om informatie over zijn/haar gedrag, eventueel gevolgd onderwijs binnen de instelling, zijn/haar gezondheidstoestand enz. Het gaat hierbij om informatie die vergaard wordt binnen de instelling. De maatschappelijk werker binnen de gevangenis doet geen huisbezoek!

Het preselectieformulier opgemaakt door de SDKK wordt met bijbehorende stukken vervolgens naar de reclassering opgestuurd, voor vervolgonderzoek en nader advies.

3. Onderzoek door reclassering

Bij ontvangst van het preselectieformulier, opgemaakt door de gevangenis, start de reclassering een onderzoek met als doel een advies te geven of deze gedetineerde wel/niet met ET kan gaan.

Om dit advies te kunnen geven moet de reclasseringswerker minimaal:

- een gesprek voeren met de gedetineerde;
- een huisbezoek afleggen en gesprek(ken) voeren met de familieleden van de gedetineerde;
- eventueel gesprek(ken) voeren met derden (werkgevers, school enz.).

Tijdens het onderzoek dat verricht moet worden door de reclassering zijn o.a. de volgende punten van belang:

- **Informereren van de gedetineerde over het ET traject en de periode die eventueel daarop volgt (vi/verlof zonder bandje).**
Er wordt hierbij gebruik gemaakt van de folder ET (bijlage 2) en de regels m.b.t. ET (Voorwaarden en Puntensysteem, bijlage 3 en 4);
De gedetineerde tekent voor ontvangst van de folder en voor het feit dat de regels/voorwaarden met hem zijn doorgenomen.
- **Informereren van familieleden/huisgenoten (en omgeving) over het ET traject.** De hoofdbewoner, dient daarbij een ‘Verklaring van geen bezwaar’ te ondertekenen (bijlage 6) waarin hij/zij akkoord gaat dat betrokkene zijn ET periode op dit adres doorbrengt.
- **Onderzoek naar geschiktheid van de woning t.b.v. ET.**
Het huis dient minimaal van stroom, water en een toilet voorzien te zijn. Het ET apparaat dient gedurende een eventuele ET-periode verder beschermd te zijn tegen weersomstandigheden.
- **Bepalen waar Home-unit eventueel geplaatst dient te worden.**
Tijdens het bezoek op het adres alwaar de gedetineerde zijn ET zal doorbrengen, moet de reclasseringswerker ook bepalen waar het ET-apparaat (home-unit) het beste

geplaatst kan worden. Het liefst op een centrale plek vlak bij een stopcontact, op een tafel waar het apparaat stabiel kan staan. De home-unit mag niet op de grond geplaatst worden.

4. Invullen preselectie formulier en bijbehorende documenten

Aan de hand van het gedane onderzoek wordt vervolgens het preselectie formulier (bijlage 7) door de reclasseringswerker ingevuld. De Reclassering geeft hierin een advies voor ET. Zeer belangrijk hierbij is om het gegeven advies goed te onderbouwen.

De Reclasseringswerker dient het gegeven advies met de gedetineerde te bespreken, zodat deze op de hoogte is van het gegeven advies en de onderbouwing daarvan.

Het preselectieformulier van de Reclassering wordt naar de SDKK gestuurd voor verdere afhandeling.

5. Eindadvies door het CCR

De adviezen van de Reclassering en van de SDKK worden door de SDKK naar het Centraal College voor de Reclassering (CCR) gestuurd. Het CCR brengt dan een eindadvies uit.

6. In kennis stelling Reclassering

De Reclassering wordt vervolgens middels een MB in kennis gesteld dat Elektronisch Toezicht aan de gedetineerde is toegekend; dit zodat de Reclassering over kan gaan tot het regelen van het organisatorisch gedeelte om de gedetineerde t.z.t. aan te sluiten.

Bij de gedetineerde waarbij ET wordt afgewezen wordt de MB door de SDKK (adm. gevangenis) aan de gedetineerde aangereikt. De gedetineerde tekent voor ontvangst.

7. Voorbereiding ET- periode door de Reclassering

Na ontvangst van de MB wordt de gedetineerde door de gevangenis geïnformeerd dat hij positief is bevonden voor ET. De Reclassering geeft deze informatie ook door aan de familie van de gedetineerde.

De Reclassering regelt vervolgens het organisatorische gedeelte, waaronder:

- invullen aanmeldingsformulier elektronisch monitoring (bijlage 8 en 9) en deze mailen naar Strongroom.

8. Voorbereidingen binnen de Strongroom

De Strongroom medewerker vult het aanmeldingsformulier aan met de nodige gegevens over de kofferset die gebruikt gaat worden bij de deelnemer en stuurt het aanmeldingsformulier vervolgens op naar Tyco. (In de toekomst zal de Strongroom het aanmeldingsformulier zelf invoeren.)

De Strongroom meldt de politie en de reclassering op welk tijdstip een aansluiting dient plaats te vinden.

9. Moment van aansluiting

De ET-deelnemer wordt door de politie op het aangegeven tijdstip opgehaald bij de gevangenis en vervolgens vervoerd naar het adres alwaar de gedetineerde de ET periode zal door brengen. De politie verricht bij het aansluiten o.a. de volgende handelingen:

- De 1-piece wordt aan het been van de deelnemer aangesloten;

- De home-unit wordt aangesloten;
- Uittesten en afwachten of alles goed werkt;
- De gebruikersovereenkomst deel A (bijlage 10) wordt in tweevoud ingevuld en ondertekend door de deelnemer en door de politie. De lege koffer met ingevulde formulier gaat mee terug naar de Strongroom.
- De deelnemer krijgt korte uitleg door de politie aan de hand van een instructiekaart. Instructiekaart (bijlage 11) blijft bij de deelnemer achter.

Aansluiting door de politie gebeurt altijd volgens stappenplan/-kaart en geschiedt volgens de stappen die daarop worden beschreven. Bij knelpunten kan o.a. Tyco worden opgebeld die dan aan de hand van de stappenkaart e.e.a. uitzoekt.

Na genoemde handelingen en nadat men verzekerd is van het feit dat alles naar behoren werkt, vertrekt de politie met de lege koffer richting Strongroom om dit daar op te laten berghen.

Van de reclasseringswerker wordt verwacht dat hij/zij ook aanwezig is op dit adres tijdens de aansluiting. Na vertrek van de politie verricht de reclasseringsmedewerker de volgende werkzaamheden:

- Nogmaals de nodige informatie geven aan de ET-deelnemer en aan de overige gezinsleden over de komende ET periode;
- Het puntensysteem nog een keer aan bod te laten komen. De ET-deelnemer krijgt een kopie hiervan;
- De Voorwaarden ET nogmaals door nemen. De deelnemer ondertekent dit in tweevoud. Een exemplaar hiervan is voor zijn/haar dossier bij de Reclassering;
- Verdere afspraken maken m.b.t. weekschema enz.
- Zodra de reclasseringswerker terug is op kantoor wordt het eerste weekschema van de deelnemer opgemaakt en meteen verzonden naar Tyco.

10. Gedurende ET periode

Gedurende de gehele ET periode dient de reclasseringswerker rekening te houden met het volgende:

Schema's:

- De reclasseringswerker dient wekelijks (steeds minimaal een week van te voren) de Wekelijkse schema (bijlage 12) in te vullen en op te sturen naar Tyco;
- Bij wijzigingen in het wekelijkse programma moet de reclasseringswerker deze wijziging doorgeven aan Tyco, middels het formulier voor wijziging schema (bijlage 13);
- Wijziging in het weekschema kan alleen plaatsvinden naar aanleiding van urgente/onvoorziene omstandigheden. Wijzigingen zijn dus uitzonderingen.

Toekennen vrij uren:

- Vrije uren worden alleen gegeven wanneer de ET deelnemer zich aan de gestelde regels heeft gehouden;
- De vrije uren worden, in overleg met de ET deelnemer, door de reclasseringswerker opgenomen in het wekelijkse schema.

Reageren op alarmmeldingen:

- De reclasseringswerker zal steeds door Tyco geïnformeerd worden over alarmmeldingen. De diverse meldingen staan opgenomen in het opvolgingsprotocol (bijlage 14);
- De Reclasseringswerker is verplicht te reageren op deze meldingen en Tyco vervolgens in kennis te stellen van de ondernomen actie. De reclasseringswerker is verplicht om vervolgens met Tyco kort te sluiten om zich te verzekeren van het feit dat de melding is afgehandeld.
- Bij alarmmeldingen die voortvloeiën uit het feit dat de ET deelnemer zich niet heeft gehouden aan de regels/afspraken wordt de ET deelnemer steeds op kantoor uitgenodigd en krijgt de deelnemer van de reclasseringswerker een waarschuwingsbrief met behorende punten (bijlage 15). Een kopie hiervan wordt ter kennisneming verzonden aan de gevangenis en aan het Centraal College.

Evaluatiemomenten:

- De reclasseringswerker heeft gedurende de ET periode (wekelijks) begeleidingsgesprekken met de deelnemer;
- De reclasseringswerker heeft ook nauw contact met eventuele gezinsleden die van toegevoegde waarde zijn voor het proces;
- Centraal in genoemde gesprekken staat het realiseren van het begeleidingsplan dat opgesteld is.
- Tijdens de contacten met de deelnemer (en met derden) zijn ook evaluatiemomenten opgenomen;
- Wanneer het einde van de ET-periode in zicht is, moet de reclasseringswerker ook een eindevaluatiegesprek houden met de deelnemer (en derden).

11. Einde ET Periode

De Reclasseringswerker stuurt uiterlijk twee dagen voor het eind datum ET een afmeldingsformulier (bijlage 17) op naar Tyco met bevestigingsdatum voor afsluiting van de deelnemer.

De Strongroom geeft aan de politie door welke deelnemer op welke datum dient te worden ontkoppeld. Beëindiging van de ET-periode geschiedt telkens in de ochtend uren tussen 08.00 en 12.00. De deelnemer moet dan thuis zijn!

Binnen 2 weken na het einde van de ET-periode van een deelnemer moet de reclasseringswerker een afloopbericht maken voor het CCR met informatie over het verloop van de ET-periode (bijlage 16).

12. Vroegtijdige beëindiging ET:

Bij ET-deelnemers die zich niet houden aan de aan hen gestelde regels, met als gevolg dat het ET vroegtijdig beëindigt dient te worden, moet de Reclassering een verzoek daartoe indienen bij het CCR.

- Dit verzoek geschiedt middels een afloopbericht, gemaakt door de reclasseringswerker, waarin aan het CCR informatie wordt gegeven over de overtreding(en);
- Het afloopbericht wordt zo spoedig mogelijk gemaakt en opgestuurd naar het CCR, en wel binnen 24 uur na het behalen van de 50 (straf)punten;

- Het CCR maakt middels een MB, getekend door de minister, bekend dat de ET van deze deelnemer wordt ingetrokken;
- De ET deelnemer wordt op kantoor van de Reclassering uitgenodigd voor een gesprek en wordt vervolgens door de Mobiele Eenheid van de gevangenis opgehaald en vervoert naar de gevangenis.
- De Reclasseringswerker stuurt een afmeldingsformulier (bijlage 17) op naar Tyco voor afsluiting van de ET bij deze deelnemer.

Bijlage III Werkproces werkstraf - UO Reclassering Curaçao

Ministerie van Justitie

UO Reclassering Curaçao

Scharlooweg 154/156 Curaçao

Tel.: 461-1832 Fax: 465-5105

Email:

info@reclasseringcuracao.org

Werkproces Werkstraf

Termijn	Activiteit	Verplicht	Norm
Binnen twee dagen na ontvangst vonnis	Uitnodigen cliënt <ul style="list-style-type: none">Werker nodigt cliënt schriftelijk uit voor intakegesprek op bureau (bijlage 1). Afspraak dient plaats te vinden binnen 2 weken na ontvangst vonnis/product.	Ja	5 min
Vóór intakegesprek met cliënt	Voorbereiding intakegesprek <ul style="list-style-type: none">Werker maakt een eerste inventarisatie van projecten waar cliënt mogelijk geplaatst kan worden. Het moet voor werker al duidelijk zijn welke projectplaatsen (PP) op dat moment beschikbaar zijn.	Ja	5 min
Op de dag van intakegesprek	Indien cliënt niet komt opdagen <ul style="list-style-type: none">Werker belt op dezelfde dag naar cliënt om na te gaan waarom cliënt niet is komen opdagen. Met cliënt wordt dan een nieuwe afspraak gepland voor uiterlijk de week daarop. Er wordt meteen ook een brief naar de cliënt verstuurd, met bevestiging van de gemaakte afspraak.Bij cliënt waarvan bij reclassering geen telefoonnummer bekend is: op dezelfde dag van afspraak adresverificatie opvragen bij 'Kranshi'. Indien het adres klopt dan wordt een tweede schriftelijke oproep verstuurd (bijlage 2). In deze brief moet verwezen worden naar vorige afspraak die niet werd nagekomen. Brief moet ook een waarschuwing inhouden dat reclassering om TUL zal vragen indien cliënt weer niet komt opdagen. Nieuwe afspraak moet gepland worden voor uiterlijk 2 weken na verzenden tweede brief.Indien de burgerlijke stand een ander adres opgeeft dan wat bekend was bij de reclassering, dan begint de procedure voor	Ja	10 min
		Ja	5 min

	uitnodiging opnieuw. Dit wordt dan de eerste uitnodiging.		
Op de dag van nieuwe afspraak (2 ^{de})	<p>Indien cliënt weer niet komt opdagen</p> <ul style="list-style-type: none"> • Onaangekondigd huisbezoek (liefst in diezelfde week opnemen in planning) om indien mogelijk afspraak te maken of om ter plekke gesprek met cliënt aan te gaan. <p>Uitnodigingsbrief meenemen met datum voor afspraak voor het geval cliënt niet thuis wordt aangetroffen (bijlage 3).</p>	Ja	60 min
Op de dag van nieuwe afspraak (3 ^{de})	<p>Indien cliënt voor de derde keer weer niet komt opdagen</p> <ul style="list-style-type: none"> • Werker stelt op dezelfde dag afloopbericht (bijlage 10) op voor OM met daarin mededeling dat werkstraf mislukt is omdat cliënt het laat afweten. (Hierin duidelijk aangeven wat de inzet van Reclassering was om cliënt zover te krijgen, echter zonder gewenst resultaat.) • Er gaat ook een bericht uit naar de cliënt waarin hij op de hoogte wordt gesteld van het feit dat de reclassering de zaak heeft afgesloten en een negatief afloopbericht naar het OM heeft gestuurd omdat hij het alsmaar heeft laten afweten (bijlage 5). 	Ja	15 min
Op de dag van intakegesprek	<p>Tijdens intakegesprek met cliënt i.h.k.v. werkstraf worden de volgende activiteiten verricht</p> <ul style="list-style-type: none"> • Betrokkene krijgt informatie over de regels en voorwaarden m.b.t. werkstraf. Hij krijgt een folder mee met informatie. • Intakeformulier wordt tijdens dit gesprek ingevuld door werker (bijlage 7). • A.d.h.v. de verkregen informatie wordt ter plekke samen met cliënt bekeken/overlegd welke PP beschikbaar zijn en op welke pp cliënt mogelijk geplaatst wil/kan worden. • De verschillende PP worden tijdens dit gesprek telefonisch benaderd door werker om te bekijken of cliënt bij een van hen geplaatst kan worden. • Werker maakt meteen een afspraak met PP om voor een kennismakingsgesprek te komen. (Kennismakingsgesprek moet binnen een week na intakegesprek plaatsvinden.) 	Ja	45 min

	<ul style="list-style-type: none"> Afspraak voor kennismakingsgesprek wordt meteen tijdens de intakegesprek aan cliënt doorgegeven. <p>Cliënt gaat de deur niet uit, zonder een afspraak voor plaatsing op PP!</p>		
Vóór datum plaatsing op PP	<p>Opstellen contract</p> <ul style="list-style-type: none"> Werker stelt dienstverlenings-contract op, met daarin aanvangsdatum werkstraf en tentatief einddatum. Ook frequentie waarop cliënt zal gaan werken wordt hierin vermeld (bijlage 8). 	Ja	10 min
Op de dag van plaatsing op PP (binnen een week na intakegesprek)	<p>Plaatsing cliënt op PP</p> <p>Op de dag van de plaatsing op PP dienen de volgende activiteiten plaats te vinden:</p> <ul style="list-style-type: none"> Medewerker belt op de dag van plaatsing vanuit kantoor naar cliënt om afspraak te bevestigen, om niet onnodig naar PP te gaan. Tijdens het gesprek op PP worden de werkzaamheden die hij moet gaan verrichten met de cliënt doorgenomen. Ook de regels m.b.t. dienstverlening worden nogmaals met hem doorgenomen. Afspraken met contactpersoon t.b.v. registratie uren e.d. worden besproken. Het dienstverleningscontract wordt door cliënt en PP ondertekend. <p>Het contract wordt meteen bij aankomst terug op kantoor ingeleverd bij adm. voor inboeken!</p>	Ja	45 min
Om de 14 dagen gedurende periode van dienstverlening	<p>Controlemomenten</p> <ul style="list-style-type: none"> Medewerker belt naar PP om te informeren wat de stand van zaken is. Het is heel belangrijk dat de reclassering ook goed controle houdt op voortgang/verloop van de dienstverlening (aantal gewerkte uren tot op dat moment). Dit houdt in dat controlemomenten geregeld om de 14 dagen moeten plaatsvinden en geregistreerd worden in Remir. 	Ja	5 min
Periodieke evaluatiemomenten	<p>Evaluatiemomenten</p> <p>Het aantal evaluatiemomenten is afhankelijk van duur en/of verloop van de dienstverlening. Bij dienstverlening die goed verlopen dient een evaluatie plaats te vinden wanneer de dienstverlener de helft van zijn uren heeft verricht. Bij</p>	Ja	30 min

	dienstverlening die problematisch verlopen, moeten de evaluatiemomenten frequenter zijn, afhankelijk van de problemen die zich voordoen. Tijdens de evaluatie moet de werker zowel de cliënt als de PP hebben gesproken.		
Bij cliënt die na aanvang werkstraf de afspraken niet nakomt (tussentijd stoppen met werkstraf)	<p>Bij werkstraf die moeilijk loopt</p> <ul style="list-style-type: none"> • Medewerker belt naar cliënt en maakt meteen afspraak voor gesprek op bureau. • Wanneer cliënt niet komt opdagen dan wordt hij nogmaals schriftelijk uitgenodigd. In deze brief wordt verwezen naar afspraak die hij niet is nagekomen en wordt ook een waarschuwing opgenomen dat indien hij niet op nieuwe afspraak verschijnt een afloopbericht naar OM uitgaat met verzoek om tul (bijlage 4). <p>Indien cliënt niet komt opdagen op gesprek ondanks tweede poging van werker:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Werker stelt afloopbericht op voor OM met verzoek om TUL en stelt betrokkene schriftelijk op de hoogte daarvan (bijlage 5). 	Ja	5 min
		Ja	5 min
		Ja	15 min
Tijdens gesprek i.v.m. niet nakomen van afspraken	<p>Tijdens gesprek naar aanleiding van niet nakomen van afspraken worden de volgende activiteiten verricht</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nagaan welke problemen het verrichten van werkstraf negatief beïnvloeden, of welke problemen een belemmering vormen voor het nakomen van de afspraken. • Indien nodig wordt ook telefonisch overleg gepleegd met PP. Hierin wordt nagegaan of cliënt nog welkom is bij PP. • Indien nodig en indien mogelijk worden de afspraken aangepast. • Nieuwe afspraken worden vastgelegd in formulier voor tussentijdse evaluatie (bijlage 9). Hierin wordt bepaald wanneer cliënt werkzaamheden weer hervat en onder welke voorwaarden. <p>Aandachtspunt Sociale problemen van de cliënt moeten geen belemmering vormen voor de organisatie van de werkstraf. Tijdens de begeleiding aan de cliënt moet de nodige aandacht aan deze problemen besteed worden.</p>	Ja	30 min

In dezelfde week waarin werkstraf is afgerond	Afrondingsgesprek <ul style="list-style-type: none"> • Werker houdt telefonisch afrondingsgesprek met PP om werkstraf officieel af te ronden. • Urenstaat wordt op dezelfde dag gefaxt/gemailed naar reclassering zodat de werker dit meteen mee kan nemen in afloopbericht. • Indien PP niet kan mailen, dan wordt meteen een afspraak gemaakt om urenstaat op te halen (in dezelfde week waarin werkstraf is afgerond, on uiterlijk een week daarna). • Urenstaat dient goed te worden gecontroleerd op volledigheid, aantal uren e.d. 	Ja	15 min
Binnen een week na (voortijdige) beëindiging werkstraf	Opstellen afloopbericht <ul style="list-style-type: none"> • Werker maakt afloopbericht voor OM met daarin een verslag van het verloop van de dienstverlening. Dit bericht gaat vergezeld van de urenstaat naar het OM. • Werker stuurt een schrijven naar cliënt dat dienstverlening positief/negatief is afgerond (bijlage 6). 	Ja	15 min
Binnen een week na (voortijdige) beëindiging werkstraf	Digitaal inleveren rapport bij TC <ul style="list-style-type: none"> • Werker levert rapport digitaal in bij TC ter correctie • Samen met concept rapport wordt ook urenstaat en andere relevante stukken ingeleverd. 		
Binnen twee dagen na inlevering bij TC.	Correctie door TC <ul style="list-style-type: none"> • Werker krijgt rapport digitaal terug met opmerkingen ter verwerking. • Indien nodig zal afloopbericht met werker doorgenomen worden. 		
Binnen twee dagen na ontvangst correcties van TC	Aanbrengen correcties in afloopbericht <ul style="list-style-type: none"> • Werker brengt nodige correcties aan in afloopbericht en levert dit wederom digitaal in bij TC. 		
Binnen twee dagen na ontvangst door administratie	Administratieve afhandeling <ul style="list-style-type: none"> • Administratie handelt afloopbericht af en stuurt dit vervolgens op naar OM. 		

